

ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑)

จัดทำโดย

สำนักงานประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณา
เห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑)

จัดทำโดย

สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สรุปสาระสำคัญ

การจัดทำองค์ความรู้ เรื่อง **ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ** เป็นการรวบรวมการใช้ถ้อยคำและรูปแบบการเขียนกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว นำเสนอโดยยกตัวอย่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติบางฉบับซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและรูปแบบการเขียนกฎหมาย และได้แสดงมาตราที่มีการบัญญัติถ้อยคำดังกล่าว พร้อมทั้งสรุปคำอภิปรายซักถามของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การตอบชี้แจงของคณะกรรมการถึงเหตุผลการใช้ถ้อยคำดังกล่าว และมติของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยได้จัดเรียงประเด็นตามโครงสร้างกฎหมาย จำนวน ๙ ประเด็น รวม ๓๗ เรื่อง ได้แก่

ประเด็นที่ ๑. บันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน ๑ เรื่อง

ประเด็นที่ ๒. การเขียนหัวร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ เรื่อง

ประเด็นที่ ๓. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ เรื่อง

ประเด็นที่ ๔. มาตรการรักษาการ จำนวน ๔ เรื่อง

ประเด็นที่ ๕. บทเฉพาะกาล จำนวน ๒ เรื่อง

ประเด็นที่ ๖. การเขียนมาตราคลุม จำนวน ๔ เรื่อง

ประเด็นที่ ๗. แนวการเขียนบทบัญญัติเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๐ เรื่อง

ประเด็นที่ ๘. บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ จำนวน ๑ เรื่อง

ประเด็นที่ ๙. การแนบข้อบทของความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๑ เรื่อง

เพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานในการสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับนิติกรของสำนักงานการประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ศึกษา ค้นคว้า อ้างอิงแนวทางการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โดยสะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำนำ

สำนักการประชุมได้ดำเนินการจัดทำ “ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ” ซึ่งเป็นการรวบรวมแนวทางการบัญญัติถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ นำเสนอโดยยกตัวอย่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่มีประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและรูปแบบการเขียนกฎหมาย โดยได้แสดงมาตราที่มีการบัญญัติถ้อยคำดังกล่าวนั้น พร้อมทั้งสรุปคำอภิปรายซักถามของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การตอบชี้แจงของคณะกรรมการถึงเหตุผลการบัญญัติถ้อยคำดังกล่าว และมติของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จัดเรียงประเด็นตามโครงสร้างกฎหมาย จำนวน ๙ ประเด็น รวม ๓๗ เรื่อง ทั้งนี้ เพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานสำหรับนิติกรของสำนักการประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไว้ศึกษา ค้นคว้า อ้างอิงแนวทางในการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภาสืบต่อไป

คณะผู้จัดทำ
สำนักการประชุม
มิถุนายน ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
สรุปสาระสำคัญ	(ก)
คำนำ	(ข)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๓
ประเด็นที่ ๑. บันทึกหลักการและเหตุผล	๓
- บันทึกหลักการและเหตุผลจะต้องมีความสอดคล้องกับ หลักการและเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติ	๓
ประเด็นที่ ๒. การเขียนหัวร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและ ร่างพระราชบัญญัติ	๕
๒.๑ แบบการเขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติในหัวเรื่อง จะเขียนแบ่งออกเป็น ๔ บรรทัด	๕
๒.๒ ชื่อร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย ในส่วนหัวร่างพระราชบัญญัติต้องเขียนเป็น ๔ บรรทัด	๖
ประเด็นที่ ๓. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	๘
๓.๑ “ชื่อร่างพระราชบัญญัติ” ต้องบัญญัติให้สอดคล้องตรงกับ หลักการและเนื้อหาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนั้น ๆ	๘
๓.๒ การบัญญัติชื่อร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายภายใน ไม่จำเป็นต้องใช้คำที่แปลจากรากศัพท์โดยตรงหรือเป็นคำที่ ตรงกับอนุสัญญา แต่ควรใช้คำให้สื่อถึงเนื้อหาของกฎหมาย	๑๑
ประเด็นที่ ๔. มาตรการรักษาการ	๑๓
๔.๑ กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมมีบทเฉพาะกาล หรือบทบัญญัติเอกเทศจะต้องมีบทบัญญัติมาตรการรักษาการ	๑๓
๔.๒ การบัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน ให้บัญญัติไว้ในมาตรการรักษาการ	๑๘

๔.๓ กรณีเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติได้บัญญัติให้การปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นมีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีมากกว่าหนึ่งกระทรวง ในมาตราวิชาการจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ามีรัฐมนตรีกระทรวงใดบ้างเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น

๒๑

๔.๔ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายหลายคน รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายจะต้องพิจารณาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ว่ามีบทบัญญัติใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รักษาการในเรื่องนั้น ซึ่งร่างพระราชบัญญัติบางฉบับก็มีการกำหนดชัดเจนว่า “ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน” แต่ถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัติบางฉบับจะไม่ได้กำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการไว้ แต่ต้องตีความตามความหมายว่ารัฐมนตรีรักษาการมีหน้าที่รักษาการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

๒๒

ประเด็นที่ ๕. บทเฉพาะกาล

๒๔

๕.๑ การบัญญัติบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสถานะของบุคคลหรือรองรับกิจการใดที่ได้กระทำไปตามกฎหมายเดิม หรือรองรับให้กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่นั้น จะต้องมีการระบุพระราชบัญญัติฉบับเดิมที่ให้อำนาจในการแต่งตั้งบุคคลหรือออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ คำสั่งนั้น เอาไว้ให้ชัดเจนด้วย รวมทั้งต้องระบุว่าได้ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับ

๒๔

๕.๒ การเขียนบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน เพื่อให้ดำรงตำแหน่งที่มีการกำหนดขึ้นใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่

๓๒

ประเด็นที่ ๖. การเขียนมาตราคลุม	๓๔
๖.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมาย ในมาตราที่เคยมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาก่อนจะต้องอ้างถึง พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายเอาไว้ใน มาตราคลุมด้วย แต่หากเป็นกรณีการเพิ่มมาตรา ขึ้นใหม่ไม่ต้องอ้างถึงพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	๓๔
๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับใด หากมีการเพิ่ม บทบัญญัติเป็น “มาตราแรกหรือมาตราสุดท้าย” ของลักษณะ หมวด หรือส่วน ของพระราชบัญญัติเดิม การเขียนมาตราคลุม จะต้องระบุด้วยว่าเป็นการเพิ่มบทบัญญัติในลักษณะ หมวด หรือ ส่วนใด ทั้งนี้ เพื่อให้มีความชัดเจนว่ามาตราที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวนั้น จะบัญญัติไว้เป็นมาตราแรกหรือมาตราสุดท้ายของลักษณะ หมวด หรือส่วนใดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น	๓๗
๖.๓ การเขียนประวัติการยกเลิกกฎหมายในมาตราคลุม ใช้คำว่า “ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ...” จะไม่ใช่คำว่า “ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ...”	๓๘
๖.๔ การเขียนมาตราคลุม กรณีเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคในมาตรา ของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน	๓๙
ประเด็นที่ ๗. แนวการเขียนบทบัญญัติเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ	๔๑
๗.๑ การกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรณีของบุคคลล้มละลายหรือบุคคลล้มละลายทุจริต จะไม่ใช่คำว่า “เคยเป็น...” ทั้งนี้ เพราะคำว่า “เคยเป็น” จะกำหนดเป็นลักษณะ ต้องห้ามซึ่งจะต้องถูกตรวจสอบประวัติก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง แต่เมื่อ เข้าสู่ตำแหน่งแล้ว ต่อมาศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็น บุคคลล้มละลายทุจริตในขณะที่อยู่ในตำแหน่งแล้วจะต้องใช้คำว่า “เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” เท่านั้น	๔๑
๗.๒ บทสันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบต่อ ร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลจะต้องบัญญัติให้สอดคล้อง กับแนวคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕	๔๒

- ๗.๓ ร่างพระราชบัญญัติใดที่ได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ
“การเปรียบเทียบปรับ” ไว้แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติ
ข้อความว่า “ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดไม่ยินยอม
ตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ
ให้ดำเนินคดีต่อไป” เอาไว้อีก ๔๔
- ๗.๔ รูปแบบการเขียนอนุมาตรา (..) หากอนุมาตราหลักใช้
“ระบบตัวเลข” แล้ว ในอนุมาตราย่อยจะต้องใช้
“ระบบตัวอักษร” ๔๗
- ๗.๕ บทบัญญัติเกี่ยวกับโทษทางปกครองในกรณี “ตำหนิโดยเปิดเผย
ต่อสาธารณชน” สถานितिบัญญัติแห่งชาติมีมติให้ตัดออก ๔๘
- ๗.๖ การกำหนดอัตราโทษจำคุกกับโทษปรับในร่างพระราชบัญญัติ
เดียวกันควรต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งฉบับ เว้นแต่มี
เหตุผลพิเศษ จึงกำหนดได้ตามความเหมาะสม ๔๙
- ๗.๗ การเรียงลำดับกฎหมายลำดับรองจะเรียงลำดับ ดังนี้
“กฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ” ๕๑
- ๗.๘ กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติมีบทบัญญัติกำหนดให้มีการออก
กฎหมายลำดับรองให้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการของ
หน่วยงานไว้ในบทเฉพาะกาล ๕๓
- ๗.๙ การเขียนบทบัญญัติรองรับกฎหมายลำดับรองตามกฎหมายเดิม
ให้เขียนรองรับเฉพาะกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามกฎหมาย
ฉบับใหม่ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น ๕๕
- ๗.๑๐ การนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลให้
ดำรงตำแหน่งใด กฎหมายจะกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้
นำความกราบบังคมทูลเกล้าฯ ถวาย จะไม่กำหนดให้เป็นอำนาจ
ของคณะรัฐมนตรี ๕๙
- ๗.๑๑ อธิบายความหมายของการใช้คำว่า “โรคติดยาเสพติดให้โทษ”
และคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” ๖๒
- ๗.๑๒ การใช้ถ้อยคำ คำว่า “ในวันก่อนวันที่” ๖๔
- ๗.๑๓ การแก้ไขชื่อกระทรวงในร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การเปลี่ยนชื่อกระทรวงใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวงฯ ซึ่งรอประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๖๖
- ๗.๑๔ การเขียนอ้างอิงบทบัญญัติมาตราอื่นในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับเดียวกัน ๖๙

๗.๑๕	การใช้คำว่า “ให้นำความในมาตรา..” แทนคำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา..” และคำว่า “ให้นำมาตรา..” และใช้คำว่า “มาบังคับ...ด้วยโดยอนุโลม” แทนคำว่า “มาบังคับ...โดยอนุโลม”	๗๑
๗.๑๖	การใช้คำว่า “ชอบด้วยกฎหมาย”	๗๗
๗.๑๗	กรณีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการระดับจังหวัด	๗๙
๗.๑๘	การเขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการ	๘๑
๗.๑๙	การใช้คำว่า “ภายใต้บังคับ”	๘๙
๗.๒๐	กรณีการนำบทบัญญัติของกฎหมายเดิมมาใช้เป็นบทบัญญัติ ในกฎหมายใหม่ (Restatement)	๙๒
ประเด็นที่ ๘. บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ		๙๔
-	กรณีพระราชบัญญัติฉบับแรก (ก่อนแก้ไขเพิ่มเติม) ไม่มีบัญชีท้าย พระราชบัญญัติ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนด ให้มีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ดังนั้น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับ แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังจึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดให้บัญชีท้าย พระราชบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมเป็นบัญชี ท้ายพระราชบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับแรกด้วย	๙๔
ประเด็นที่ ๙. การแนบข้อบทของความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติ		๙๖
-	ร่างพระราชบัญญัติใดกล่าวอ้างถึงข้อบทของความตกลง ท้ายพระราชบัญญัติ จะต้องแนบข้อบทของความตกลงไว้ ท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย	๙๖
บทที่ ๓	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๙๙
เอกสารอ้างอิง		๑๐๑
ภาคผนวก		
-	รายนามผู้จัดทำ	๑๐๓

บทที่ ๑ บทนำ

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำองค์ความรู้

สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านเลขานุการของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยหน้าที่หลักประการสำคัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติคือการพิจารณาร่างกฎหมาย อันประกอบด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ สำนักการประชุมจึงมีหน้าที่ในการสนับสนุนการทำหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติตั้งแต่การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง (ขั้นการพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) และการลงมติในวาระที่สาม ประกอบกับสำนักการประชุมได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่และอำนาจตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการธิการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเสร็จแล้ว รวมทั้งการแปรญัตติ การสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ และการสงวนความเห็นของกรรมการธิการก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สาม และตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้ว

โดยที่ร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาต้องไม่มีเนื้อหาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ และเนื้อหาของร่างกฎหมายในแต่ละบทบัญญัติมาตราต้องไม่ขัดหรือแย้งกันเอง อีกทั้งการใช้ถ้อยคำภาษาต้องสามารถสื่อสารให้ตรงตามเจตนารมณ์หรือความต้องการของกฎหมายให้มากที่สุด มีความชัดเจน และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถอธิบายไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความได้ในหลายลักษณะเมื่อนำกฎหมายนั้นไปบังคับใช้ ในการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ และจะต้องให้ความสำคัญกับการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมาย เพราะหากประสงค์ให้มีความหมายอย่างเดียวกันแล้วจะต้องใช้ถ้อยคำที่เหมือนกันหรือแบบเดียวกัน ดังนั้น ถ้อยคำที่มีบัญญัติอยู่ในกฎหมายที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบไปแล้วจะเป็นแนวทางในการพิจารณาบัญญัติถ้อยคำในร่างกฎหมายฉบับต่อไปของสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วย ซึ่งการพิจารณาร่างกฎหมายในวาระที่หนึ่งของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะมีผู้แทนคณะรัฐมนตรีเข้าร่วมการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อแถลงและชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการตรากฎหมาย ประกอบกับคำอภิปรายซักถามของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคำชี้แจงของคณะกรรมการธิการถึงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการพิจารณาร่างกฎหมายในวาระที่สองนั้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการบัญญัติถ้อยคำต่าง ๆ ของร่างกฎหมาย อย่างไรก็ตามถ้อยคำที่บัญญัติในกฎหมายอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้บังคับ และตามความนิยม

และเนื่องจากร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีจำนวนมาก ประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและแบบของกฎหมายจึงมีจำนวนมากยากแก่การค้นหา สำนักการประชุมจึงเห็นสมควรรวบรวมประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและรูปแบบการเขียนกฎหมายในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๆ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จัดทำเป็นประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานสำหรับนิติกรของสำนักการประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไว้ศึกษา ค้นคว้า อ้างอิงแนวทางในการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โดยสะดวกและรวดเร็วเมื่อมีความจำเป็นต้องอ้างอิงการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายที่เคยมีบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว โดยรายละเอียดจักได้นำเสนอในบทต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อรวบรวมแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในประเด็นสำคัญ

๒.๒ เพื่อจัดทำเป็นประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติสำหรับการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิงแนวทางในการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๓. ประโยชน์ของการจัดทำองค์ความรู้

๓.๑ ผลผลิต (Output)

สำนักการประชุมรวบรวมแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในประเด็นสำคัญ เพื่อจัดทำเป็นประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับนิติกรของสำนักการประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติศึกษา ค้นคว้า อ้างอิงแนวทางในการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓.๒ ผลลัพธ์ (Outcome)

นิติกรของสำนักการประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับทราบแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสามารถศึกษา ค้นคว้า นำไปอ้างอิงแนวทางในการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้อย่างถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว

บทที่ ๒
ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบ
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประเด็นที่ ๑. บันทึกหลักการและเหตุผล

➤ “บันทึกหลักการและเหตุผล”^๑ จะต้องมีคุณสมบัติสอดคล้องกับหลักการและเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติ หากมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหลักการและเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติในประเด็นเรื่องใดแล้ว จะต้องแก้ไข “เหตุผล” ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ไม่ขัดแย้งกับหลักการและเนื้อหา เนื่องจากเมื่อร่างพระราชบัญญัติลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติต้องนำไปประกาศไว้ท้ายพระราชบัญญัติ

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
“เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งยังไม่มีความเป็นเอกภาพ ขาดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น ประกอบกับได้มีการบุกรุกหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นจำนวนมาก ทำให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรม ประกอบกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มี	“เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งยังไม่มีความเป็นเอกภาพ ขาดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในท้องถิ่น ประกอบกับได้มีการบุกรุกหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นจำนวนมาก ทำให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรม ประกอบกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มี

^๑ ความมุ่งหมายของบันทึกหลักการ เพื่อให้ผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทราบถึงขอบเขตในการมีหรือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินั้น ๆ สำหรับเหตุผลมีความมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นสาเหตุหรือความเป็นที่จำเป็นต้องมีหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนั้น ซึ่งมีการนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา จะเป็นเครื่องมือประการหนึ่งในการพิจารณาหรือค้นหาเจตนารมณ์ของกฎหมาย หรือใช้ประกอบในการใช้บังคับหรือตีความกฎหมาย และเพื่อให้เป็นตามข้อบังคับการประชุมสภาที่กำหนดให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติจะต้องมีบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อสภาด้วย

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>ความครอบคลุมเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในบางพื้นที่ สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง รวมทั้งให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างสมดุลและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>ความครอบคลุมเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในบางพื้นที่ สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง รวมทั้งให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปลูก การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างสมดุลและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอให้เพิ่มข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อแก้ไขเหตุผล^๒ ของร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับการแก้ไขเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

^๒ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ได้ตั้งข้อสังเกตในประเด็นอื่นไว้ในรายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๒ ข้อ แต่ไม่ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการแก้ไขเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติไว้ในรายงาน

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

➤ ๒.๒ ชื่อร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย ในส่วนหัวร่างพระราชบัญญัติต้องเขียนเป็น ๔ บรรทัด เพื่อให้เป็นรูปแบบเดียวกับร่างพระราชบัญญัติทั่วไป

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร่าง พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.	ร่าง พระราชบัญญัติ โอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ก่อนที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่ง นั้น นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้แถลงขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในส่วนที่มีการพิมพ์ผิดพลาด ๒ ประเด็น คือ

๑. ขอปรับแก้การเขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติที่ปรากฏในตัวร่างพระราชบัญญัติ หน้า ๑ ส่วนหัวร่าง จากเดิมที่เขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติไว้สามบรรทัด แก้ไขเป็นสี่บรรทัด เพื่อให้ถูกต้องตามรูปแบบของการเขียนชื่อร่างกฎหมายที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้กำหนดขึ้น

๒. ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ โดยเพิ่มตัวเลข “๒๕๕๙” แทนเครื่องหมาย “....” ดังนี้
จากเดิม “โดยที่เป็นการสมควรโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น บางรายการ”

แก้ไขเป็น “โดยที่เป็นการสมควรโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น บางรายการ” เนื่องจากทราบได้อย่างแน่ชัดแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ฉบับนี้ เป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเฉพาะเจาะจง ดังนั้น ในคำปรารภจึงต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ทั้งนี้ ประธานของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย ลี้อยบุญเลิศชัย) วินิจฉัยว่าการขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติทั้งสองประเด็นเป็นการขอแก้ไขเพิ่มเติมญัตติที่ประธานสภาสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมและได้ส่งให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้วตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔๖ โดยข้อบังคับดังกล่าวกำหนดให้ การขอแก้ไขเพิ่มเติมญัตติดังกล่าวจะกระทำต่อเมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุมสภา ซึ่งที่ประชุมสภาเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ตามที่รองนายกรัฐมนตรีเสนอ ทั้ง ๒ ประเด็น

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตিদังกล่าวทั้ง ๒ ประเด็นตามเหตุผลที่รองนายกรัฐมนตรีเสนอ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๕๕ ก วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติในวาระที่สาม เห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. เป็นกฎหมาย โดยเห็นชอบให้ใช้รูปแบบการเขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็นสี่บรรทัดแล้วนั้น ปรากฏว่าในการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายฉบับต่อมา คือ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยใช้รูปแบบการเขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นสี่บรรทัด ดังนี้

“ร่าง
พระราชบัญญัติ
โอนงบประมาณรายจ่าย
พ.ศ. ๒๕๖๐”

ประเด็นที่ ๓. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

➤ ๓.๑ “ชื่อร่างพระราชบัญญัติ”^๓ ต้องบัญญัติให้สอดคล้องตรงกับหลักการและเนื้อหาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่ากฎหมายนั้นมุ่งหมายที่จะควบคุมหรือคุ้มครองหรือดำเนินการในเรื่องใด และต้องใช้ถ้อยคำถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติการค้างชำระ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร่าง พระราชบัญญัติ การค้างชำระ พ.ศ.	ร่าง พระราชบัญญัติ <i>พรบ.ค้างชำระ</i> พ.ศ.

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญกรณีแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติการค้างชำระ พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติค้างชำระ พ.ศ. ว่า เนื่องจากขอบเขตการใช้บังคับกฎหมายตามบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ นอกจากมีเนื้อหาเรื่องการค้างชำระแล้ว ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับการควบคุมการครอบครอง การนำเข้า การส่งออก และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับค้างชำระด้วย ดังนั้น จึงควรแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้มีความหมายที่กว้างและครอบคลุมชัดเจนยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมายดังกล่าวด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญในการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติจาก “ร่างพระราชบัญญัติการค้างชำระ พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัติค้างชำระ พ.ศ.”

หมายเหตุ พระราชบัญญัติค้างชำระ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓ ก วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

^๓ ความมุ่งหมายของชื่อร่างพระราชบัญญัติ เพื่อแสดงให้เห็นทราบถึงเรื่อง สาระสำคัญและขอบเขตในการใช้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งจะปรากฏอยู่ใน ๒ แห่ง คือ ในหัวเรื่องและในร่างมาตรา ๑ โดยชื่อในหัวเรื่องไม่จัดว่าเป็นเนื้อหาของพระราชบัญญัติที่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากเนื้อหาของพระราชบัญญัติเริ่มต้นที่มาตรา ๑

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ <u>สภชบัณฑิตยราชบัณฑิตยสภา</u> พ.ศ.</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นายวิษณุ เครืองาม ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญกรณีแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. (ตัดเครื่องหมาย “ทัณฑฆาต”^๔ ออก) ว่า โดยที่ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น มีชื่อร่างพระราชบัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.” เพื่อให้เป็นไปตามประกาศพระบรมราชโองการของรัชกาลที่ ๗ ที่ได้ทรงสถาปนาราชบัณฑิตยสภา ในปี ๒๔๖๙ แต่เมื่อได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานในทางประวัติศาสตร์แล้วพบว่า คำว่า “ราชบัณฑิตยสภา” มีปรากฏแห่งเดียวคือในเวลาที่ยังตั้งและประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี ๒๔๖๙ เท่านั้น แต่พระราชหัตถเลขาที่ทรงแต่งตั้งนายกราชบัณฑิตยสภา ปรากฏว่าคำว่า “ราชบัณฑิตยสภา” ไม่มีการันต์ โดยกรมพระยาดำรงราชานุภาพ (ต่อมาเป็นสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ) ซึ่งทรงเป็นนายกราชบัณฑิตยสภาพระองค์แรก เมื่อลงพระนามจะทรงลงตำแหน่งกำกับว่า “นายกราชบัณฑิตยสภา” ไม่ใส่การันต์เช่นกัน และไม่เคยพบเอกสารใดหลังปี ๒๔๖๙ ที่ใส่การันต์อีก จึงถือว่าคำว่า “ราชบัณฑิตยสภา” ที่ไม่มีการันต์นั้นเป็นไปตามหลักความนิยมและพระราชนิยมในเวลาต่อมา อีกทั้งในหลักทางภาษาก็ถือว่า “ราชบัณฑิตยสภา” เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “ราชบัณฑิต” กับคำว่า “สภา” ซึ่งหลักของคำสมาสนั้นจะไม่ใส่การันต์ ซึ่งหลักนี้จะพบว่าใช้อยู่หลายคำ เช่น เนติบัณฑิตยสภา แพทยสภา ดังนั้น การแก้ไขโดยเอา “การันต์” ออก จะถูกหลักพระราชนิยม หลักความนิยม และหลักภาษา อีกทั้ง ได้สอบถามไปยังองค์กรเจ้าของเรื่อง คือ ราชบัณฑิตยสถาน นายกราชบัณฑิตยสภาได้ทำหนังสือรับรองว่าเห็นชอบที่ใช้คำว่า “ราชบัณฑิตยสภา” โดยไม่มีการันต์

^๔ “ทัณฑฆาต” คือ เครื่องหมาย (‘) เมื่อวางไว้บนตัวอักษรใดจะไม่ต้องออกเสียงส่วนตัวอักษรนั้น ซึ่งหากตัวอักษรใดมีเครื่องหมายทัณฑฆาต จะเรียกว่า “การันต์” ดังนั้น คำว่า “การันต์” คือ ตัวอักษรที่ถูกฆ่าเสีย ซึ่งจะไม่ใช้เรียกเครื่องหมายทัณฑฆาต (‘) เพียงตัวเดียวว่าการันต์

มติที่ประชุม

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการวิชาการวิสามัญในการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติจาก “ร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.” และมีมติให้แก้ไขคำว่า “ราชบัณฑิตยสภา” เป็น “ราชบัณฑิตยสภา” ทุกแห่งที่พบในมาตราต่าง ๆ รวม ๓๖ มาตรา เพื่อให้สอดคล้องกัน

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

➤ ๓.๒ การบัญญัติชื่อร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายภายในไม่จำเป็นต้องใช้คำที่แปลจากรากศัพท์โดยตรงหรือเป็นคำที่ตรงกับอนุสัญญา แต่ควรใช้คำให้สื่อถึงเนื้อหาของกฎหมาย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ จับต้องไม่ได้ พ.ศ.	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ นายศรีศักดิ์ ว่องสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ได้รายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยคณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติ จาก “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ.” เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) ขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก (UNESCO) และได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว ประกอบกับมติของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้เห็นควรใช้ศัพท์คำว่า “มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” แทนคำว่า “Intangible Cultural Heritage” เนื่องจากมีความหมายชัดเจนตามคำศัพท์ ทั้งนี้ การแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติและคำดังกล่าวทุกแห่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ด้วยแล้ว

แต่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวในวาระที่สองของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขึ้นเรียงลำดับรายการในชื่อร่าง ที่ประชุมได้อภิปรายการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการวิสามัญตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นอย่างกว้างขวาง และนายวันชัย ศาร์ทูลทัต สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้หยิบยกบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๘๕๙/๒๕๕๘) ตามที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ที่จัดทำโดยสำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในประเด็นความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) และชื่อร่างพระราชบัญญัติ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เห็นว่า บทบัญญัติตามอนุสัญญาฯ ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าต้องมีกฎหมายภายในเพื่อกำหนดให้ประเทศซึ่งเป็นภาคีต้องมีกลไกและมาตรการเพื่อการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอให้ใช้ชื่อ “ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ.” นั้น คำว่า “วัฒนธรรม” ย่อมหมายถึงสิ่งที่จับต้องไม่ได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีคำขยายว่าเป็น “จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้” และเมื่อพิจารณาอนุสัญญาฯ แล้วเห็นได้ว่า คำว่า “Intangible” นั้น ขยายคำว่า “Heritage” และแม้ว่าตามอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) จะแปลคำว่า “Intangible Cultural Heritage” ว่า “มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” ตามรากศัพท์ภาษาอังกฤษก็ตาม แต่กฎหมายภายในก็ไม่จำเป็นต้องใช้คำที่แปลจากรากศัพท์โดยตรงหรือเป็นคำที่ตรงกับอนุสัญญาฯ แต่ควรใช้คำให้สื่อถึงเนื้อหาของกฎหมาย ประกอบกับคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้ใช้คำว่า “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” แทนคำว่า “Intangible Cultural Heritage” ซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมก็ใช้คำว่า “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” ในการปฏิบัติงานมาโดยตลอด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมลงมติไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการวิสามัญ และให้คงใช้ชื่อร่างเดิมตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอมา ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงใช้ชื่อร่างพระราชบัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.”

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประเด็นที่ ๔. มาตรการรักษาการ

➤ ๔.๑ กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมมีบทเฉพาะกาลหรือบทบัญญัติเอกเทศ จะต้องมีบทบัญญัติมาตรการรักษาการ เพื่อกำหนดให้มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับค้ำประกันและจำนอง)

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๘ ข้อตกลงใดที่ได้ทำขึ้นระหว่างวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ ระหว่างวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้เจ้าหนี้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบถึงการลดหนี้ดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย)</p>	<p>มาตรา ๘ ข้อตกลงใดที่ได้ทำขึ้นระหว่างวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ ระหว่างวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้เจ้าหนี้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบถึงการลดหนี้ดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p><u>มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีสมาชิกอภิปรายว่า แม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ได้กำหนดให้รัฐมนตรีผู้รักษากรมมีภาระต้องดำเนินการตามกฎหมายเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ถ้าหากบทเฉพาะกาลที่มีอยู่ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ทั้งหมด จะต้องม็รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งรับผิดชอบในการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้กฎหมายใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้ การเพิ่มให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษากรมตามพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการค้าประกันและจำนอง) (หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบไปแล้ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มมาตรา ๑๐ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษากรมตามพระราชบัญญัติ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีบทเฉพาะกาลที่รัฐมนตรีผู้รักษากรมจะต้องรับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามที่บทเฉพาะกาลได้กำหนดไว้

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๘ ให้ถือว่าประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งได้ประกาศไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย)</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ถือว่าประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๔ <u>และมาตรา ๕</u> แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งได้ประกาศไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา ๔ <u>และมาตรา ๕</u> แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p><u>มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ นายกิตติ วะสีนนท์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญชี้แจงว่า เนื่องจากมาตรา ๘ มีลักษณะเป็นบทเฉพาะกาล ต้องมีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดให้มีรัฐมนตรีรับผิดชอบ จึงขอเพิ่มมาตราผู้รักษาการ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มมาตรา ๙ ขึ้นใหม่ (มาตราผู้รักษาการ)

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๓) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๔ ให้กรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตาม (๒) (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่หรือครบวาระ แล้วแต่กรณี</p> <p>(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย)</p>	<p>มาตรา ๔ ให้กรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตาม (๒) (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่หรือครบวาระ แล้วแต่กรณี</p> <p><u>มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด) อภิปรายให้เพิ่มมาตรารักษาการ โดยเพิ่มความดังนี้ “มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” ในการนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิชณุ เครืองาม) ในฐานะผู้นำเสนอหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติได้ชี้แจงว่า รูปแบบของร่างพระราชบัญญัติที่ตรวจพิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยึดหลักว่าร่างพระราชบัญญัติใดที่จะต้องมีการปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป โดยเกรงว่าอาจจะไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงต้องตั้งผู้รักษาการตามกฎหมายไว้ เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือมีผู้รับผิดชอบในการตอบกระทู้ถามในสภา แต่ร่างพระราชบัญญัติใดที่แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมที่มีผู้รักษาการแล้ว การปฏิบัติกรำกับดูแลคือผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติเดิมจึงไม่มีมาตรารักษาการ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งแก้ไขร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องตรามาตรารักษาการซ้ำอีก ทั้งนี้ หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเพิ่มมาตรารักษาการเพราะถือว่าเป็นรูปแบบการตราพระราชบัญญัติของสภา รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มมาตรา ๕ ขึ้นใหม่ (มาตรารักษาการ)

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๔) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวหลักเกณฑ์การบังคับคดีผู้ประกัน และการอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว)

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(ไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย)	มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับความในมาตรา ๘ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

โดยนางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ ชี้แจงต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า เนื่องจากคณะกรรมการได้เพิ่มความขึ้นใหม่เป็นมาตรา ๗ ความว่า “เมื่อครบสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าและภาระค่าใช้จ่ายของรัฐในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดตามมาตรา ๑๐๘ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรให้เก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ถูกปล่อยชั่วคราวที่ใช้อุปกรณ์ดังกล่าว ให้กำหนดอัตราค่าใช้จ่าย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีช้อยกเว้นในการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ที่ไม่มียศพลเรือนที่จะชำระด้วย” ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่มีสาระที่เพิ่มขึ้นจากเนื้อหาสาระในกฎหมายเดิม เป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ เพิ่มกลไกต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหลัก และกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติมาตราการรักษาการ เพื่อกำหนดผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๒๗ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

➤ ๔.๒ หากมีการบัญญัติหลักการโดยการให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการที่จะออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัติแล้วให้นำมาบัญญัติไว้ในมาตรารักษาการ

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนดอัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบในมาตรา ๕ ตามร่างที่คณะรัฐมนตรีเสนอ โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๔ ก วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมกับออกประกาศกำหนดแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมกับออกประกาศกำหนดแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p><u>การออกกฎกระทรวงตามวรรคสอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของหอพักก็ได้</u></p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า การออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว และการบัญญัติอำนาจดังกล่าวไว้ในมาตราผู้รักษาการจะทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นว่า รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งอยู่ตอนท้ายของร่างพระราชบัญญัตินี้ให้แตกต่างกันได้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมความเป็นวรรคสามของมาตรา ๕

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

➤ ๔.๓ กรณีเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติได้บัญญัติให้การปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น มีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีมากกว่าหนึ่งกระทรวง ในมาตราการรักษาการ จะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ามีรัฐมนตรีกระทรวงใดบ้างเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง <u>และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</u>รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและ <u>หน้าที่ของตน</u> และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง <u>มหาดไทย</u>มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ ตามร่างที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๖ ก วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

➤ ๔.๔ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายหลายคน รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายจะต้องพิจารณาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ว่ามีบทบัญญัติใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รักษาการในเรื่องนั้น ซึ่งร่างพระราชบัญญัติบางฉบับก็มีการกำหนดชัดเจนว่า “ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน” แต่ถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัติบางฉบับจะไม่ได้กำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการไว้ แต่ต้องตีความตามความหมายว่ารัฐมนตรีรักษาการมีหน้าที่รักษาการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา <u>และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม</u> รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อความในมาตรา ๕ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายวันชัย ศารทูลทัต สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า การที่คณะกรรมการเพิ่มข้อความขึ้นใหม่โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ร่วมกับประธานศาลฎีกาจึงต้องมีการแบ่งแยกให้ชัดเจนว่าประธานศาลฎีกากับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในส่วนของตนตามกฎหมายอย่างไร

นายวรรณชัย บุญบำรุง ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการวิสามัญชี้แจงเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ร่วมกับประธานศาลฎีกาว่า ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายหลายคน รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายจะต้องพิจารณาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ว่ามีบทบัญญัติใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รักษาการในเรื่องนั้น ในร่างพระราชบัญญัติบางฉบับก็มีการกำหนดชัดเจนว่า ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน ถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัติบางฉบับจะไม่ได้กำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการไว้ แต่ต้องตีความตามความหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องที่มีง่าเน้นเกี่ยวกับการดำเนินการในทางศาลยุติธรรม จึงได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้นำวิธีพิจารณาคดีมาใช้บังคับในศาลทหารด้วยโดยอนุโลมเหมือนกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ จึงต้องกำหนดให้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายด้วย การที่กฎหมายกำหนดให้มีผู้รักษาการหลายตำแหน่งจะต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงไม่สามารถร่วมกันรักษาการได้ในทุกเรื่อง เพราะเจตนารมณ์ของการมีผู้รักษาการตามกฎหมายเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือการใด ๆ ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนนั้นสามารถดำเนินการได้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นที่ ๕. บทเฉพาะกาล

➤ ๕.๑ การบัญญัติบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสถานะของบุคคล หรือรองรับกิจการใดที่ได้กระทำไปตามกฎหมายเดิม หรือรองรับให้กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่นั้น จะต้องมีการระบุพระราชบัญญัติฉบับเดิมที่ให้อำนาจในการแต่งตั้งบุคคล หรือออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ คำสั่งนั้น เอาไว้ให้ชัดเจนด้วย รวมทั้งต้องระบุว่าได้ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับ

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มาตรา ๑๐๔ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๑๐๔ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๔ ตามร่างที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๐ ให้นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหาร และเลขาธิการสภาการศึกษาวิชาการทหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหาร และเลขาธิการสภาการศึกษาวิชาการทหารต่อไป จนกว่าจะมีสภาการศึกษาวิชาการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหาร และเลขาธิการสภาการศึกษาวิชาการทหาร <u>ตามพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗</u> ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร กรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหาร และเลขาธิการสภาการศึกษาวิชาการทหารต่อไป จนกว่าจะมีสภาการศึกษาวิชาการทหารตาม<u>พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ <u>ตามพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗</u> ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษตาม <u>พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ</p>

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๒ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของกระทรวงกลาโหม ที่ใช้อยู่ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด</p>	<p><u>และเงื่อนไขที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติกำหนด</u> <u>ตามพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ</u> <u>วิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม</u> <u>โดยพระราชบัญญัตินี้กำหนด</u></p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตาม<u>พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๗</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของกระทรวงกลาโหม ที่ใช้อยู่ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ<u>พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</u></p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ <u>ตามพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ของคณะกรรมการการ โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติถืออภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

**ตัวอย่าง (๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง
สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ.**

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๐ บรรดาประกาศคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ออกตาม พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตาม พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๑๐ บรรดาประกาศคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ออกตาม พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศ ที่ออกตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อ การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ภายหลังจากที่ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ในการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมาธิการวิสามัญได้แถลงขอแก้ไขว่า “ประเด็นที่ขอเสนอแก้ไขเป็นเรื่องเทคนิคในทางกฎหมาย คือในร่างมาตรา ๑๐ ที่บอกว่า บรรดาประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ออกตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ขอเพิ่มเป็นว่า “ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ซึ่งแปลความว่า ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะไม่มีกฎหมายลูกบทอยู่แล้ว เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น”

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๑๐

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๔) ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๘ บรรดาที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๙ ผู้ทำสวนป่าซึ่งได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้ทำสวนป่านั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใบอนุญาตนั้นคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ทำสวนป่าผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งของป่าจากที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๑๘ บรรดาที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า<u>ตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕</u> อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตาม<u>พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ทำสวนป่าจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนไม้ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๙ ผู้ทำสวนป่าซึ่งได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้ทำสวนป่านั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ตาม<u>พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ใบอนุญาตนั้นคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ทำสวนป่าผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งของป่าจากที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอหนังสือรับรอง<u>และบัญชีแสดงรายการกำกับของป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕</u> ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๒ คำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม และให้พิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๒ คำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และให้พิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒* ตามที่คณะกรรมการแก้ไขโดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

* มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ เรียงลำดับเลขมาตราใหม่เป็นมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓

พระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๕) ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๙๗ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๙๗ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ออกวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง* ตามที่คณะกรรมการแก้ไขโดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

* มาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง เรียงลำดับเลขมาตราใหม่เป็นมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๖) ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓๖ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๓๖ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ ตามที่คณะกรรมการการแก้ไขโดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

➤ ๕.๒ การเขียนบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน เพื่อให้ดำรงตำแหน่งที่มีการกำหนดขึ้นใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่ จะต้องเขียนในลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่า “ให้ (ผู้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน) ดำรงตำแหน่ง (ที่กำหนดขึ้นใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่) ไปก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งตำแหน่งใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่” ซึ่งหากเขียนว่า “ให้ (ผู้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน) ดำรงตำแหน่ง (ที่กำหนดขึ้นใหม่ตามกฎหมายฉบับใหม่) ต่อไป” จะทำให้เข้าใจเป็นว่าตำแหน่งนั้นมีอยู่แล้วตามกฎหมายฉบับเดิม

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพยาบาลแห่งสภากาชาดไทย พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๗๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทยตามระเบียบสภากาชาดไทย ว่าด้วยการดำเนินงานวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการบดี ต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามระเบียบสภากาชาดไทย ว่าด้วยการดำเนินงานวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย และให้นับวาระดังกล่าวเป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๗๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทยตามระเบียบสภากาชาดไทย ว่าด้วยการดำเนินงานวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการบดี ต่อไปก่อนจนกว่าจะครบวาระตามระเบียบสภากาชาดไทยว่าด้วยการดำเนินงานวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย และให้นับวาระดังกล่าวเป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพยาบาลแห่งสภากาชาดไทย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อที่ประชุมได้พิจารณามาจนถึงร่างมาตรา ๗๐ นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตั้งข้อสังเกตว่า มาตรานี้บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับให้มีผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน โดยให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย มาปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีไปพลางก่อน แต่ความที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย... ฯลฯ... ดำรงตำแหน่ง **ผู้อำนวยการบดี**ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ...” นั้น มีความหมายว่า ปัจจุบัน มีตำแหน่งอธิการบดีและมีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่แล้วซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ดังนั้น จึงเห็นว่าสมควรปรับปรุงถ้อยคำที่คณะกรรมการแก้ไขใหม่

เป็น “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย...ฯลฯ...ดำรงตำแหน่ง **ผู้อำนวยการสหเวชศาสตร์นอกระบบ** ไปก่อนจนกว่าจะครบวาระ...” จึงจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการบัญญัติบทเฉพาะกาลเรื่องนี้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว รองศาสตราจารย์ทัศนาศรี บัญทอง ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ จึงได้ปรับปรุงถ้อยคำในร่างมาตราดังกล่าวตามความเห็นของ นางกาญจนรัตน์ ลีวิโรจน์

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๐ ตามที่คณะกรรมการธิการปรับแก้ไขต่อที่ประชุม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๙ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

ประเด็นที่ ๖. การเขียนมาตราคลุม

➤ ๖.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายในมาตราที่เคยมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาก่อนจะต้องอ้างถึงพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายเอาไว้ในมาตราคลุมด้วย แต่หากเป็นกรณีการเพิ่มมาตราขึ้นใหม่ไม่ต้องอ้างถึงพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม^๕

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) และ (๔/๒) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔	มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) และ (๔/๒) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔
มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๔/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔	มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๔/๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

^๕ สำหรับกรณีมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่นั้น เป็นมาตราซึ่งเคยถูกยกเลิกไปแล้วโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับก่อน บทบัญญัติในมาตราคลุมจะเขียนว่า “ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ... (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” จะไม่เขียนว่า “ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ... (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙ บัญญัติว่า “ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒”

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ภายหลังจากที่ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วในการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ขอแก้ไขความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ โดยให้เหตุผลว่า การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาก่อนต้องอ้างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายเอาไว้ในมาตราคลุมด้วย ส่วนกรณีการเพิ่มความขึ้นใหม่ไม่ต้องอ้างถึงพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ตามที่คณะกรรมาธิการวิสามัญเสนอต่อที่ประชุม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓</p>
<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ ทวิ และมาตรา ๓๙ ตี แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ ทวิ และมาตรา ๓๙ ตี แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอต่อที่ประชุม โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

➤ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับใด หากมีการเพิ่มบทบัญญัติเป็น “มาตราแรกหรือมาตราสุดท้าย” ของลักษณะ หมวด หรือส่วน ของพระราชบัญญัติเดิม การเขียน มาตราคลุมจะต้องระบุด้วยว่าเป็นการเพิ่มมาตราขึ้นใหม่ในลักษณะ หมวด หรือส่วนใด ทั้งนี้ เพื่อให้ มีความชัดเจนว่ามาตราที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว นั้น จะบัญญัติไว้เป็นมาตราแรกหรือมาตราสุดท้ายของ ลักษณะ หมวด หรือส่วนใดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ แห่งประมวล กฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดครอบครองสื่อลามก อนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งส่งต่อซึ่ง สื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>...ฯลฯ...”</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ ของลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดครอบครองสื่อลามก อนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งส่งต่อซึ่ง สื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>...ฯลฯ...”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นการพิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๒

มติที่ประชุม

ในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นมาตราคลุม ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มความว่า “ของลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ”

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

➤ ๖.๓ การเขียนประวัติการยกเลิกกฎหมายในมาตราคลุม

มาตราคลุมเป็นมาตราในร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่แสดงให้เห็นว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก มาตรา วรรค หรืออนุมาตรา ในพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งหากมาตรา วรรค หรืออนุมาตรา ที่จะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกนั้น เคยถูกแก้ไขเพิ่มเติมมาก่อน จะต้องอ้างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายที่เคยมีมาก่อนไว้ในมาตราคลุมให้ครบถ้วนเสมอ ซึ่งหากในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายของมาตรานั้นเป็นการยกเลิกความในมาตรา วรรค หรืออนุมาตรา ต้องใช้คำว่า “ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ...” จะไม่ใช่คำว่า “ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ...”

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>“(๙) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย”</p>	<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>“(๙) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๓ โดยไม่มีการอภิปราย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

➤ ๖.๔ การเขียนมาตราคลุมกรณิเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคในมาตราของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีรูปแบบในการเขียนโดยให้ยกเลิกความเดิมและบัญญัติความใหม่ขึ้นแทน มีแบบการเขียน ดังนี้ “มาตรา .. ให้ยกเลิกความในวรรค...ของมาตรา .. แห่งพระราชบัญญัติ... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน”

ตัวอย่าง ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นผู้เสนอ

ร่างที่คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบ แห่งชาติเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ให้มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกินสองร้อยห้าสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดและมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำ”</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ให้มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกินสองร้อยห้าสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดและมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำ”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นผู้เสนอ นายบรรณิทธิ - เศรษฐบุตร และนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการเขียนมาตรา ๓ ซึ่งเป็นมาตราคลุม ว่า เนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖ เฉพาะจำนวนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเท่านั้น มิได้เป็นการยกเลิกความในวรรคหนึ่งทั้งวรรค ควรใช้คำว่า “ให้แก้ไขความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖ ...” และแก้ไขเฉพาะจำนวนตัวเลขได้หรือไม่

ในประเด็นนี้ นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนบทแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่า หากเป็นการแก้ไขเนื้อความบางส่วนในวรรคใดหรือมาตราใด จะมีรูปแบบการเขียนมาตราคลุมโดยยกเลิกเนื้อความเดิมในกฎหมายให้สิ้นผลและบัญญัติความขึ้นใหม่แทน เพื่อให้ผู้ใช้กฎหมายเข้าใจเนื้อหาสาระทั้งหมดที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยใช้ถ้อยคำขึ้นต้นว่า “ให้ยกเลิกความใน...” และถ้อยคำต่อท้ายว่า “และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน” สำหรับการแก้ไขเป็น

บางถ้อยคำจะเป็นในกรณีที่ถ้อยคำนั้นมีใช้ในหลายวรรคหรือหลายมาตรา ซึ่งจะมีรูปแบบการเขียนโดยแก้ไขเฉพาะถ้อยคำนั้นที่ปรากฏอยู่ในทุกแห่งของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ เพื่อไม่ต้องเสียเวลาในการพิจารณาในหลายมาตรา ดังนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แม้จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพียงจำนวนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่การแก้ไขโดยยกเลิกเนื้อความเดิมทั้งวรรคและบัญญัติความขึ้นใหม่ทั้งวรรคจะสะดวกในการนำไปใช้และทำให้เข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้ถูกต้อง ซึ่งถูกต้องตามรูปแบบการเขียนแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายแล้ว

ทั้งนี้ นายวิชาญ เครื่องงาม รองนายกรัฐมนตรีและที่ปรึกษาคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หากแก้ไขเฉพาะจำนวนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยไม่แก้ไขความทั้งวรรค นั้น จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการอ้างอิงสำหรับการระบุประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมได้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติเสนอ โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

หมายเหตุ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นที่ ๗. แนวการเขียนบทบัญญัติเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

➤ ๗.๑ การกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรณีของบุคคลล้มละลายหรือบุคคลล้มละลายทุจริต จะไม่ใช่คำว่า “เคยเป็น...” ทั้งนี้ เพราะคำว่า “เคยเป็น” จะกำหนดเป็นลักษณะต้องห้ามซึ่งจะต้องถูกตรวจสอบประวัติก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง แต่เมื่อเข้าสู่ตำแหน่งแล้ว ต่อมาศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตในขณะที่อยู่ในตำแหน่งแล้วจะต้องใช้คำว่า “เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” เท่านั้น

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการซึ่งตวงวัด มาตรา ๑๑/๑ ...</p> <p>มาตรา ๑๑/๔... และมาตรา ๑๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๑๑/๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย”</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการซึ่งตวงวัด มาตรา ๑๑/๑ ...</p> <p>มาตรา ๑๑/๔... และมาตรา ๑๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๑๑/๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง<u>ต่อหน้าที่</u> หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย <u>หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</u>”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗ วันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” เป็นคำว่า “เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” ตัดคำว่า “เคย” ออก เพราะผู้ที่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตควรกำหนดเป็นลักษณะต้องห้ามของการเข้าสู่ตำแหน่งมากกว่าที่จะกำหนดให้เป็นเหตุที่ทำให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งนั้นอยู่แล้วต้องพ้นจากตำแหน่ง

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

➤ ๗.๒ เกี่ยวกับบทสันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษอาญา ร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลจะต้องบัญญัติให้สอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕

- กรณีสันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษอาญา ร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลโดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ว่าพระราชบัญญัติชายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๔ ซึ่งมีถ้อยคำลักษณะเดียวกับมาตรา ๗๖ ของร่างพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ วรรคสอง เนื่องจากการสันนิษฐานความผิดของจำเลยโดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าจำเลยมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดของนิติบุคคลอย่างไร เป็นการนำการกระทำความผิดของบุคคลอื่นมาเป็นเงื่อนไขของการสันนิษฐานให้จำเลยมีความผิดและต้องรับโทษทางอาญา บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นการสันนิษฐานความผิดของผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญาโดยอาศัยสถานะของบุคคลเป็นเงื่อนไข มิใช่การสันนิษฐานข้อเท็จจริงที่เป็นองค์ประกอบความผิดเพียงบางข้อหลังจากที่โจทก์ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่จำเลยถูกกล่าวหา

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น</p>	<p>มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้นำร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว กลับมาพิจารณาทบทวน โดยอาศัยข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๒ เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่ขัดต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่มีคำวินิจฉัยไว้แล้ว แม้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติใดบัญญัติกรณีบทบัญญัติของกฎหมายจะขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็ได้ แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นย่อมมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบในถ้อยคำในมาตรา ๗๖ ที่เสนอใหม่

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๔ ก วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘

➤ ๗.๓ ร่างพระราชบัญญัติใดที่ได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ “การเปรียบเทียบปรับ” ไว้แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติข้อความว่า “ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับให้ดำเนินคดีต่อไป” เอาไว้อีก ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีดังกล่าวได้มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๙๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>มาตรา ๙๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ นายวรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการ ได้ชี้แจงว่า คณะกรรมการเห็นชอบตามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลตำรวจเอก ชัชวาล สุขสมจิตรร์) ขอแปรญัตติตัดความในวรรคสามออก เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมีบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘ (๑) วรรคสอง แล้ว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป จึงไม่จำเป็นต้องนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมายอีก

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ตัดข้อความในวรรคสามของมาตรา ๙๙ ออก

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น</p> <p>ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”</p>	<p>มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น</p> <p>ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ตัดผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ตัดข้อความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ ออก

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๘ ก วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘

ตัวอย่าง (๓) ร่างพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๘๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>มาตรา ๘๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p><i>ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</i></p> <p><i>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป</i></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๐ โดยไม่มีการอภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมการการตัดความในวรรคสองและวรรคสามออก

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๐ ก วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

➤ ๗.๔ รูปแบบการเขียนอนุมาตรา (..) หากอนุมาตราหลักใช้ “ระบบตัวเลข” แล้ว
ในอนุมาตราย่อยจะต้องใช้ “ระบบตัวอักษร” ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้
กฎหมาย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์ตามมาตรา ๖ (๑) หรือ (๒) ให้ถูกสุขลักษณะปราศจากอันตรายแก่สัตว์ หรือมนุษย์ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้อธิบดี มีอำนาจ</p> <p>(๑) ฯลฯ....</p> <p>(๓) ประกาศผลการตรวจพิสูจน์.... ฯลฯ....</p> <p>ประกาศตาม (๓) ให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ให้ ระบุชื่อผู้ดำเนินการ สถานที่ดำเนินการ พร้อมทั้ง ชนิดและลักษณะของอาหารสัตว์หรือภาชนะบรรจุ นั้น และถ้าอาหารสัตว์หรือภาชนะบรรจุดังกล่าวมี ชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า นั้นด้วย แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือ ผู้นำเข้า แต่ปรากฏตัวผู้ขาย ให้ระบุชื่อผู้ขายและ สถานที่ขาย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของอาหาร สัตว์หรือภาชนะบรรจุนั้น</p>	<p>มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์ตามมาตรา ๖ (๑) หรือ (๒) ให้ถูกสุขลักษณะปราศจากอันตรายแก่สัตว์ หรือมนุษย์ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้อธิบดี มีอำนาจ</p> <p>(๑) ฯลฯ....</p> <p>(๓) ประกาศผลการตรวจพิสูจน์.... ฯลฯ....</p> <p>ประกาศตาม (๓) ให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) (ก) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ให้ระบุชื่อผู้ดำเนินการ สถานที่ดำเนินการ พร้อม ทั้งชนิดและลักษณะของอาหารสัตว์หรือภาชนะ บรรจุนั้น และถ้าอาหารสัตว์หรือภาชนะบรรจุ ดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือ นำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิต หรือนำเข้านั้นด้วย แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) (ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือ ผู้นำเข้า แต่ปรากฏตัวผู้ขาย ให้ระบุชื่อผู้ขายและ สถานที่ขาย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของอาหาร สัตว์หรือภาชนะบรรจุนั้น</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ วรรคสอง จาก (๑) และ (๒) เป็น (ก)
และ (ข) ตามร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตักท้วง

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒
ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

➤ ๗.๕ บทบัญญัติเกี่ยวกับโทษทางปกครองในกรณี “ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน” สถานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติให้ตัดออก เนื่องจากในทางปฏิบัติแม้มีการบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในกฎหมายอื่น ๆ ก็ได้มีการบังคับใช้

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภาิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕๖ โทษทางปกครอง มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน</p> <p>(๒) ปรับทางปกครอง</p> <p>(๓) พักใช้ใบอนุญาต</p> <p>(๔) เพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจลงโทษทางปกครอง</p> <p>มาตรา ๕๗ ในกรณีให้อธิบดีมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามมาตรา ๕๖ (๑) อธิบดีอาจให้ผู้ถูกลงโทษประกาศเปิดเผยการถูกลงโทษต่อสาธารณชนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>มาตรา ๕๖ โทษทางปกครอง มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน</p> <p>(๒) ปรับทางปกครอง</p> <p>(๓) พักใช้ใบอนุญาต</p> <p>(๔) เพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจลงโทษทางปกครอง</p> <p>มาตรา ๕๗ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งลงโทษทางปกครองตามมาตร ๕๖ (๑) อธิบดีอาจให้ผู้ถูกลงโทษประกาศเปิดเผยการถูกลงโทษต่อสาธารณชนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของคณะกรรมการฯ และโดยที่คณะกรรมการฯ มีการแก้ไข โดยตัดมาตรา ๕๖ (๑) ออก และตัดบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องคือ มาตรา ๕๗ ออกทั้งมาตรา นายพัชโรดม ลิ้มปิยะเชิฐียร ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการฯ ได้ชี้แจงว่า บทบัญญัติที่ว่าให้ตำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชนดังกล่าว มีการตรวจสอบพบว่ามีปรากฏในกฎหมาย ๒ ฉบับ และเท่าที่สอบถามจากหน่วยงานที่บังคับใช้ตามกฎหมายดังกล่าวชี้แจงว่าไม่เคยมีการบังคับใช้ คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้ตัดถ้อยคำดังกล่าวออก

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ตัดข้อความใน (๑) ของมาตรา ๕๖ ออก และตัดมาตรา ๕๗ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวเนื่องกันออกทั้งมาตรา

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

➤ ๗.๖ การกำหนดอัตราโทษจำคุกกับโทษปรับในร่างพระราชบัญญัติเดียวกันควรต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งฉบับ เว้นแต่มีเหตุผลพิเศษ จึงกำหนดได้ตามความเหมาะสม

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเสวพันธุวงนห่งดินตามมาตรา ๓๘ ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาจนถึงร่างมาตรา ๕๒ นายวัลลภ ตังคณานุก์กร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอให้คณะกรรมการวิสามัญชี้แจงหลักเกณฑ์ในการวางมาตรฐานกำหนดโทษจำคุกกับโทษปรับในร่างมาตรานี้ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ขณะที่ร่างมาตรา ๕๖ ซึ่งกำหนดซึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีเช่นเดียวกัน แต่ได้กำหนดโทษปรับไว้ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นายวรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการวิสามัญชี้แจงว่า บทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวกำหนดโทษไว้สำหรับการกระทำความผิดที่แตกต่างกัน จึงกำหนดโทษไว้แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อเสนอของกระทรวงสาธารณสุข ที่ต้องการให้มีการ

ลงโทษปรับแตกต่างกัน ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้พิจารณาแล้วว่า เนื่องจากลักษณะความผิดมีความแตกต่างกัน มีความหนักเบาต่างกัน จึงสามารถที่จะกำหนดโทษให้มีความแตกต่างกันในลักษณะนี้ได้ อีกทั้งในส่วนของโทษจำคุกก็ได้กำหนดเป็นโทษขั้นสูง คือ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ซึ่งศาลจะลงโทษเท่าใดก็ได้ โดยในประมวลกฎหมายอาญาเองในบางลักษณะความผิดก็มีบทกำหนดโทษที่แตกต่างกันออกไป

จากคำชี้แจงดังกล่าว ได้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมให้ข้อสังเกตในประเด็นเดียวกัน โดย คุณพรทิพย์ จาละ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ข้อสังเกตว่า โดยปกติในกฎหมายฉบับเดียวกัน โทษจำคุกกับโทษปรับควรจะเป็นไปแนวทางเดียวกัน ถ้าหากว่าโทษจำคุกเท่ากัน โทษปรับก็ควรจะเท่ากัน เว้นแต่ มีเหตุผลพิเศษ ซึ่งในกรณีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นว่ายังไม่ปรากฏเหตุผลพิเศษนั้น และนายกล้าณรงค์ จันทิก สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ข้อมูลว่าหลักทั่วไปในการลงโทษอาญา คือ จำคุก ๑ ปี จะมีโทษปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท

จากนั้น นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ จึงขอแก้ไขอัตราโทษในร่างมาตรา ๕๖ จากโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยเทียบเคียงจากอัตราโทษในร่างมาตรา ๔๙ ซึ่งกำหนดโทษจำคุกไว้ไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ก็มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่เห็นด้วย โดย พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งข้อสังเกตว่า การกำหนดโทษจำคุกส่วนมากจะเริ่มตั้งแต่ ๖ เดือน แล้วก็เพิ่มเป็น ๑ ปี จึงขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๕๒ เป็น “โทษจำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ก็จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการซึ่งต้องการให้มาตรา ๕๒ มีโทษหนัก และเป็นไปตามหลักการกำหนดอัตราโทษทางอาญา นอกจากนี้ คุณพรทิพย์ จาละ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นว่าการกำหนดอัตราโทษตามมาตรา ๕๒ เหมาะสมแล้ว จึงเสนอให้แก้ไขอัตราโทษในมาตรา ๕๖ เป็นจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เนื่องจากไม่ค่อยปรากฏว่าจะมีการบัญญัติโทษจำคุก ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน ส่วนมากก็จะเป็นจำคุก ๖ เดือนขึ้นไป

คณะกรรมการเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ประธานคณะกรรมการ จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ จากโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕๒ ตามรายงานการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการวิสามัญ และลงมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕๖ ตามที่คณะกรรมการเสนอแก้ไขต่อที่ประชุม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

➤ ๗.๗ การเรียงลำดับกฎหมายลำดับรองจะเรียงลำดับ ดังนี้ “กฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ”

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕๖ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชน และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชน และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ ในชั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว^๖ ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียงลำดับกฎหมายลำดับรองในร่างมาตรา ๕๖ ที่มีการเรียงลำดับกฎหมายโดยนำ “ข้อบังคับ” มาไว้หน้าคำว่า “ระเบียบ” ซึ่งหลักการเรียงกฎหมายจะเรียงลำดับ คือ กฎหมาย กฎ

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๖ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณารั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่

ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ ประกอบกันในร่างมาตรา ๒๗ (๓)^๗ และมาตรา ๔๒ (๔)^๘ ได้มีการเรียงลำดับกฎหมายถูกต้องตามหลักดังกล่าวแล้ว แต่ในร่างมาตรา ๕๖ กลับเรียงลำดับแตกต่างไป

ทั้งนี้ นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการได้ตอบชี้แจงประเด็นข้อสังเกตดังกล่าว โดยให้เรียงลำดับกฎหมายในร่างมาตรา ๕๖ ใหม่เป็น “กฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ” ซึ่งที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาและให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขถ้อยคำดังกล่าวของคณะกรรมการการวิสามัญ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการวิสามัญ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๐ ก วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘

^๗ มาตรา ๒๗ ผู้อำนวยการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๓) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบัน ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน

^๘ มาตรา ๔๒ ผู้อำนวยการวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๔) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน

➤ ๗.๘ กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติมีบทบัญญัติกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรองให้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองของหน่วยงานไว้ในบทเฉพาะกาล

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติกำลังพลสำรอง พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๔๑ ให้นำกฎกระทรวง กฎข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ประกาศ คำสั่ง หรือมติของสภากลาโหมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดให้ทหารกองเกินและทหารกองหนุน มีหน้าที่เข้ารับราชการทหารในการเรียกพล หรือระดมพล ที่ออกตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการรับราชการทหารของกำลังพลสำรองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้นำกฎกระทรวง กฎข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ประกาศ คำสั่ง หรือมติของสภากลาโหมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดให้ทหารกองเกินและทหารกองหนุน มีหน้าที่เข้ารับราชการทหารในการเรียกพล หรือระดมพล ที่ออกตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการรับราชการทหารของกำลังพลสำรองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ</p> <p><u>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาความในมาตรา ๔๑ วรรคสอง ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ โดยนายอรรถสิทธิ์ กันมล ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมาธิการ ชี้แจงสรุปได้ว่า ความในบทเฉพาะกาล มาตรา ๔๑ วรรคสอง เป็นการกำหนดบทเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการในการออกอนุบัญญัติต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ และหากไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ซึ่งการบัญญัติเนื้อความดังกล่าวเป็นการบัญญัติที่เทียบเคียงมาจากบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณามีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ใน ๒ ประการ คือ **ประการแรก** คณะรัฐมนตรีจะได้รับทราบถึงข้อจำกัดหรือเหตุผลในการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ **และประการที่สอง** คณะรัฐมนตรีสามารถอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือ และหามาตรการใด ๆ ที่จะสนับสนุนหรือส่งเสริมเพื่อให้หน่วยงานสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จโดยเร็วตามกำหนดระยะเวลาได้

ทั้งนี้ ความในมาตรา ๔๑ วรรคสอง ที่คณะกรรมการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ดังกล่าว คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเชื่อมโยงกับความในมาตรา ๒ กำหนดวันบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งความในมาตรา ๒ เดิม กำหนดให้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายเมื่อพ้นกำหนด ๒๔๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการออกอนุบัญญัติ และเพื่อการเตรียมความพร้อมในการสร้างการรับรู้ความเข้าใจให้กับผู้ที่จะต้องอยู่ในบังคับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในระหว่างที่กฎหมายยังไม่มีผลใช้บังคับ หน่วยงานกระทำได้แต่เพียงการยกร่างข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ รอไว้จนกว่ากฎหมายจะมีผลใช้บังคับ คือ เมื่อพ้น ๒๔๐ วันแล้ว จึงเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการและส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไปซึ่งต้องใช้ระยะเวลาเพิ่มเติมต่อไปอีกจาก ๒๔๐ วัน ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาความล่าช้าที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงได้แก้ไขวันประกาศใช้บังคับในมาตรา ๒ ให้มีผลใช้บังคับทันทีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้หน่วยงานสามารถดำเนินการในกระบวนการออกอนุบัญญัติได้เร็วขึ้น

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติกำลังพลสำรอง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๒๗ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

➤ ๗.๙ การเขียนบทเฉพาะกาลรองรับกฎหมายลำดับรองตามกฎหมายเดิม

การเขียนบทบัญญัติรองรับกฎหมายลำดับรองตามกฎหมายเดิมให้เขียนรองรับเฉพาะกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามกฎหมายฉบับใหม่ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๖ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๑๖ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p><u>การดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนถึงร่างมาตรา ๑๖ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญมีการแก้ไขโดยเพิ่ม “พระราชกฤษฎีกา” เข้ามานั้น พลเอก ดนัย มีชูเวช

ได้เสนอให้เพิ่ม “ระเบียบ” เข้าไปด้วยทั้งในวรรคหนึ่งและวรรคสอง เพราะเมื่อพิจารณาประเภทกฎหมายลำดับรองทั้งหมดแล้ว จะเห็นได้ว่าประกอบด้วย “พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง” การเพิ่ม “ระเบียบ” เข้าไปจะเปิดโอกาสให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถออกระเบียบเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานได้

ในประเด็นดังกล่าวนี้ พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ยกเลิกระเบียบซึ่งออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยยังคงให้ใช้บังคับได้ต่อไป อีกทั้งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ออกระเบียบในเรื่องใดชิ้นใหม่ จึงไม่บัญญัติให้เพิ่ม “ระเบียบ” เข้าไป

นายจิตรพรต พัฒนสิน ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในคณะกรรมการการวิสามัญ ชี้แจงว่า เนื้อหากฎหมายในแต่ละฉบับ จะกำหนดกลไกในเรื่องของการออกกฎหมายลำดับรองเป็นลำดับคี่ก็อย่างไรเอาไว้ บางฉบับกำหนดให้ออกระเบียบเป็นกฎหมายลำดับรอง อย่างไรก็ตามก็มีการออกระเบียบในการบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยที่กฎหมายลำดับรองที่จะออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะมีเพียง “พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศ” เมื่อไม่มี “ระเบียบ” ที่ต้องออก จึงบัญญัติถ้อยคำที่ไม่อ้างอิงถึงระเบียบ เพราะไม่ได้เป็นสิ่งที่ปรากฏในตัวร่างพระราชบัญญัติ ส่วนความตอนต้นที่มีการระบุถึงระเบียบ หรือคำสั่ง ก็เพราะว่ามีระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องอ้างอิงถึง

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ ตามร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๘ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๘ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ซึ่งได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และได้ลงมติรายมาตราที่มีการแก้ไขเสร็จสิ้นแล้ว ระหว่างที่ที่ประชุมกำลังพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งนั้น พลเอก ดนัย มีชูเวช ได้สอบถามไปยังคณะกรรมการวิสามัญว่า กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีเฉพาะกฎกระทรวงใช้หรือไม่ โดยได้เสนอให้ปรับแก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๘ ดังนี้

“มาตรา ๘ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ทั้งนี้ โดยให้เหตุผลว่า ในการบัญญัติรูปแบบของกฎหมาย ถ้าบัญญัติให้ครอบคลุมถึงประเภทของกฎหมายลำดับรองทั้งหมด ซึ่งได้แก่ กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง แม้ว่าจะมีหรือไม่มีออกอนุบัญญัติประเภทนั้นหรือไม่ก็ตาม จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินการตามกฎหมายอนุบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ก็ยังคงใช้ต่อไปได้ トラบาใดที่ไม่ขัดหรือแย้งกับร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

นางสุกัญญา สุรวัฒนานนท์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ชี้แจงว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้เป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจึงบัญญัติเฉพาะกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม โดยร่างมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้ยกเลิกความในมาตรา ๔ ได้บัญญัติว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ” ดังนั้น ความในร่างมาตรา ๘ จึงบัญญัติรองรับเฉพาะกฎกระทรวงเดิมที่มีอยู่

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบมาตรา ๘ ตามร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

➤ ๗.๑๐ การนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด กฎหมายจะกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำความกราบบังคมทูล จะไม่กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานให้สำนักงานมีคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ปลัดกระทรวง ประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง”</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณานายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป</p> <p>ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานให้สำนักงานมีคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และเลขาธิการมีฐานะเป็นปลัดกระทรวงประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อที่ประชุมว่า ความในร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑/๑ ซึ่งเดิมบัญญัติความว่า “ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี” ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญแก้ไข เป็นว่า “ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของ คณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา” ความดังกล่าวเมื่อนำมาเทียบเคียงกับถ้อยคำในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่บัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติหรือร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำ ขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวาย...” จะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญบัญญัติตัวบุคคลผู้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ไว้อย่างชัดเจนว่าหมายถึง “นายกรัฐมนตรี” มิได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย แต่อย่างใด จึงเห็นควรแก้ไขถ้อยคำในวรรคหนึ่งเป็นว่า “ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา” นอกจากนี้ โดยที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการแล้ว ไม่จำเป็นต้อง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีก จึงต้องแก้ไขถ้อยคำในวรรคสอง จากคำว่า “คณะรัฐมนตรี” เป็น “นายกรัฐมนตรี” เช่นเดียวกัน

จะเห็นได้ว่า ความในมาตรา ๕๑/๑ เป็นเรื่องแนวทางปฏิบัติในการนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย จึงเห็นควรสอบถามฝ่ายปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนและประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งกรณีดังกล่าว นายอำพน กิตติอำพน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ชี้แจงถึง แนวปฏิบัติในการนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ว่า ที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้รับสนองพระบรมราช โองการไม่เคยปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ฉะนั้น เมื่อนายกรัฐมนตรีเป็น ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรีย่อมเป็นผู้นำความกราบบังคับทูลฯ อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากประสงค์ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาก่อนดังเช่นการแต่งตั้งข้าราชการ พลเรือนสามัญทั่วไป ก็จะต้องระบุให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ส่วนกรณีการนำความขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ก็เป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งในกฎหมายทั่วไปของราชการไทยไม่ปรากฏว่าการดำเนินขั้นตอนการนำความ ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ต้องระบุไว้ในกฎหมายอย่างไร

จากคำอภิปรายข้างต้น จึงมีประเด็นพิจารณาว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ผ่านกระบวนการเลือก โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย หรือเจตนาให้ผ่าน กระบวนการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วเสนอฝ่ายบริหารเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายต่อไป

นายก้านรงค์ จันทิก ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ตอบชี้แจงประเด็นนี้ว่า คำว่า “คณะรัฐมนตรี” ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕๑/๑ เป็นถ้อยคำตามกฎหมายเดิม และเป็นคำที่ใช้ใน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของ

กฎหมายแล้ว เห็นว่า แม้บทบัญญัติกฎหมายเดิมจะให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้ง แต่เมื่อคณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เท่านั้นเป็นผู้พิจารณาโดยความเห็นชอบของวุฒิสภาและเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ได้เลย ดังนั้น จึงเห็นควรแก้ไขถ้อยคำจากคำว่า “คณะรัฐมนตรี” เป็น “นายกรัฐมนตรี” ตามที่นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ เสนอ ซึ่งพลเอก - สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะผู้แปรญัตติ ได้อภิปรายสนับสนุนในทำนองเดียวกัน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑/๑ ตามข้อเสนอของนางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ เกี่ยวกับผู้นำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ จากคำว่า “คณะรัฐมนตรี” เป็น “นายกรัฐมนตรี”

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

➤ ๗.๑๑ อธิบายความหมายของการใช้คำว่า “โรคติดยาเสพติดให้โทษ” และคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ”

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติสถานการณ์ประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๒๓ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>ก. ...ฯลฯ...</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๒) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน</p> <p>(๓) เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง</p>	<p>มาตรา ๒๓ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>ก. ...ฯลฯ...</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๒) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับ<u>เพศหรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน</u>ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน</p> <p>(๓) เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือ<u>โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยความในมาตรา ๒๓ ข. (๒) และ (๓) ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม

โดยคณะกรรมการการวิสามัญได้ชี้แจงต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า “การที่คณะกรรมการการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง” เป็นคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” เนื่องจากต้องการแสดงลักษณะของการเป็นภาวะที่มีการติดยาเสพติด ซึ่งจะไม่ใช้คำว่า “ติดยาเสพติดรุนแรง”

ทั้งนี้ นายธำรง ทิศนาญชลี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้อภิปรายไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญ สรุปความเห็นได้ว่า “ความในมาตรา ๒๓ ข. (๓) กำหนดเกี่ยวกับโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง คณะกรรมการวิสามัญได้ตัดคำว่า “โรค” และ คำว่า “อย่างร้ายแรง” ออก เห็นว่า คำว่า “การติดยาเสพติดให้โทษ” นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นนิยามที่พูดถึงลักษณะอาการของบุคคลว่าผู้นั้นมีอาการติดยาเสพติดให้โทษ คำว่า “การติดยาเสพติดให้โทษ” จึงเป็นอาการ แต่ตามร่างมาตรานี้ต้องการระบุว่าเป็น “โรค” ประกอบกับปัจจุบันได้มีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการโดยสมาคมทางวิชาชีพในการออกใบรับรองแพทย์ จะใช้คำว่า “โรคติดยาเสพติดให้โทษ” แต่ถ้าเป็นอาการ จะใช้คำว่า “ไม่ปรากฏอาการของการติดยาเสพติด” โดยไม่มีการใช้คำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” ในใบรับรองแพทย์” จึงเห็นว่าถ้อยคำตามร่างเดิมมีความเหมาะสมแล้ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติสถานการณ์ประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๐ ก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

➤ ๗.๑๒ การใช้ถ้อยคำ คำว่า “ในวันก่อนวันที่”

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๒๖ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่ง อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๘ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่ง อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๘ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมาธิการ เสนอต่อที่ประชุมเพื่อให้พิจารณาแก้ไขถ้อยคำที่เกี่ยวกับวันดำรงตำแหน่งซึ่งจะมีผลใช้บังคับกับตำแหน่งจากคำว่า “ในวันที่” เป็น “ในวันก่อนวันที่” ในร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗ เพื่อให้มีเนื้อความสอดคล้องกับร่างมาตรา ๒๘ เนื่องจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ผ่านมา โดยเฉพาะในการเขียนบทเฉพาะกาล จะมีการเขียนหรือแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บทเฉพาะกาลมีความหมายครอบคลุมถึงผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของนายกล้าณรงค์ จันทิก ประธานกรรมาธิการวิสามัญ ที่เห็นควรให้มีการแก้ไขถ้อยคำดังกล่าว โดยยกตัวอย่างร่างพระราชบัญญัติที่ใช้คำในบทเฉพาะกาลว่า “ในวันก่อนวันที่” จากร่างพระราชบัญญัติที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว อาทิ พระราชบัญญัติกำหนดวิญญูฐานะผู้สำเร็จวิชาทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ และพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒

อนึ่ง คุณพรทิพย์ จਾਲะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเป็น “ในวันก่อนวันที่” มิใช่การแก้ไขถ้อยคำเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือแบบของกฎหมาย แต่เป็นการแก้ไขเพื่อให้เกิดความชัดเจนแน่นอนว่าจะมีความต่อเนื่องในการดำรงตำแหน่งของคุณคน จึงเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗ ส่วนร่างมาตรา ๒๘ เป็นเรื่องของข้อบังคับ กฎ ระเบียบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีความสมบูรณ์อยู่ในตัว จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขถ้อยคำอีก

สำหรับข้อคัดค้านของนายตวง อันทะไชย ที่ได้อภิปรายไว้ว่า ถ้อยคำว่า “ในวันที่” “ในวันก่อนวันที่” “อยู่ก่อนวันที่” หรือ “อยู่ในวันที่” ไม่มีความแตกต่างกันนั้น คุณพรทิพย์ จาละ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า “ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” เนื้อความนี้ไม่อาจทราบได้ว่าดำรงตำแหน่งอยู่เมื่อใดเวลาใด ซึ่งอาจหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งคนก่อน ๆ ก็ได้ จึงจำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนและไม่กำกวมว่า “ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” เท่านั้น

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ คำว่า “ในวันก่อนวันที่” ในร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗ ตามข้อเสนอของนายสุชัย งามจิตต์เอื้อ (กรรมาธิการวิสามัญ) และนายกล้าณรงค์ จันทิก (ประธานกรรมาธิการวิสามัญ)

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

➤ ๗.๑๓ การแก้ไขชื่อกระทรวงในร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนชื่อกระทรวงใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงฯ ซึ่งรอประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กรณีมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อกระทรวงใหม่โดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และในระหว่างที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นยังไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หากมีร่างพระราชบัญญัติที่เข้าสู่การพิจารณาของสภามีการกล่าวถึงชื่อกระทรวงนั้น ร่างพระราชบัญญัตินั้นยังต้องใช้ชื่อกระทรวงเดิม เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อกระทรวงใหม่นั้นยังไม่มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>“มาตรา ๖ ให้มีสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภา</p> <p>(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานสภา</p> <p>(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม</p> <p>และผู้บัญชาการทหารสูงสุด</p> <p>..... ฯลฯ.....”</p>	<p>“มาตรา ๖ ให้มีสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภา</p> <p>(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานสภา</p> <p>(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม</p> <p>และผู้บัญชาการทหารสูงสุด</p> <p>..... ฯลฯ.....”</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง เมื่อที่ประชุมสภาได้ลงมติรายมาตราจนจบมาตรา ๒๔ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายแล้ว ก่อนที่จะลงมติในวาระที่สาม ประธานของที่ประชุมได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ซึ่งในชั้นตอนนี้ พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ ประธานคณะกรรมการ

วิสามัญ ได้แถลงต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใน (๓) ของมาตรา ๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยขอแก้ไขชื่อตำแหน่ง “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายไปแล้วในการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยขอแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

จากเดิม “มาตรา ๖ ให้มีสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภา
- (๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานสภา
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม **รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้บัญชาการทหารสูงสุด

..... ฯลฯ.....”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๖ ให้มีสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภา
- (๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานสภา
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ~~รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร~~ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้บัญชาการทหารสูงสุด

..... ฯลฯ.....”

โดยประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญชี้แจงเหตุผลประกอบการขอแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวว่า เนื่องจากมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) บัญญัติให้เพิ่มความเป็น (๘/๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งความใน (๘/๑) ที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น เป็นการกำหนดให้มีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และมาตรา ๔ แห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ บัญญัติให้ยกเลิก (๑๐) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งความใน (๑๐) เดิม นั้น เป็นการกำหนดให้มีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใน (๓) ของมาตรา ๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. โดยขอแก้ไขชื่อตำแหน่ง “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม”

ในประเด็นนี้ ประธานของที่ประชุม (นายพีระศักดิ์ พอจิต) ได้เสนอต่อที่ประชุมว่า โดยที่ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) ยังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในขณะที่มีการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. จึงยังไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมความใน (๓) ของมาตรา ๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. และศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพื่อจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) ยังไม่ได้ประกาศใช้ จึงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ในประเด็นดังกล่าวไม่ได้ อีกทั้งความในร่างมาตรา ๒๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ ได้บัญญัติรับรองให้ใช้ชื่อใหม่อยู่แล้ว เนื่องจากร่างมาตรา ๒๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และบรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้ถือว่าอ้างถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

มติที่ประชุม

ที่ประชุมสภาจึงมีมติไม่ให้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำใน (๓) ของมาตรา ๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๕ ก วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

➤ ๗.๑๔ การเขียนอ้างอิงบทบัญญัติมาตราอื่นในร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

การเขียนบทบัญญัติโดยการให้นำความในบทบัญญัติอื่นของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันหรือบทบัญญัติในประมวลกฎหมายมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น ปรากฏว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน เช่น คำว่า “ให้นำมาตรา ..” “ให้นำความในมาตรา ..” “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ..” และ “ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ..” ให้นำประมวล ..” เป็นต้น ซึ่งในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นควรใช้คำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ..” หรือ “ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวล...” มาเป็นรูปแบบการร่างกฎหมาย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มาตรา ๑๔ การดำเนินการทางศาลตาม มาตรา ๗ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ยื่นต่อ ศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา ๑๔ การดำเนินการทางศาลตาม มาตรา ๗ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ยื่นต่อ ศาลแพ่งและให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา ๑๙ <u>ให้นำความในมาตรา ๑๐</u> มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับบทบัญญัติในหมวดนี้โดยอนุโลม	มาตรา ๑๙ <u>ให้นำความในบทบัญญัติ</u> มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับบทบัญญัติใน การดำเนินการตามหมวดนี้โดยอนุโลม
มาตรา ๒๗ วรรคสอง ทั้งนี้ <u>ให้นำมาตรา ๑๐</u> แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา ๒๗ วรรคสอง ทั้งนี้ <u>ให้นำบทบัญญัติ</u> มาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. นายวัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้สอบถามเกี่ยวกับการแก้ไขคำว่า “ให้นำประมวล” “ให้นำความในมาตรา” และ “ให้นำมาตรา” เป็น “ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวล” และ “ให้นำบทบัญญัติมาตรา” ของคณะกรรมการการวิสามัญ

นายถนัดกิจ นิวาทวงษ์ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการชี้แจง ต่อที่ประชุมว่า ในกรณีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมักจะใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับถ้อยคำในกฎหมาย เดิม เช่น กฎหมายเดิมใช้คำว่า “ให้นำความในมาตรา” กฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมก็จะใช้ถ้อยคำ ดังกล่าวเหมือนกัน เพื่อให้สอดคล้องกัน ส่วนในกรณีพระราชบัญญัติฉบับใหม่ แนวทางที่ผ่านมา เช่น ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้คำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา .. มาใช้บังคับโดยอนุโลม” ทั้งนี้ ความแตกต่างระหว่างการใช้ “ให้นำบทบัญญัติมาตรา” กับ “ให้นำความใน” คือ ในกรณีที่นำมาตราอื่น หรือพระราชบัญญัติมาใช้ จะใช้คำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา” แต่ในกรณีนำวรรคอื่นๆ ในมาตรา เดียวกันมาใช้ จะใช้คำว่า “ให้นำความในวรรค .. มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๔ ก วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

➤ ๗.๑๕ การใช้คำว่า “ให้นำความในมาตรา..” แทนคำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา..” และคำว่า “ให้นำมาตรา..” และใช้คำว่า “มาบังคับ...ด้วยโดยอนุโลม” แทนคำว่า “มาบังคับ...โดยอนุโลม”

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอาจมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการเป็นการเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาก็ได้</p> <p>ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อ <u>คณะกรรมการตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับ <u>ด้วย</u> โดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของ <u>คณะกรรมการตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> ทั้งนี้ <u>คณะกรรมการตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> ให้ <u>ประธานวุฒิสภา</u> แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบ <u>ขอสมยอม</u> <u>ให้ผู้ว่า</u> <u>ตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>เสขสิทธิการวุฒิสภา</u> <u>ดำเนินการ</u> <u>เป็นต้น</u> ก่อนเสนอ <u>คณะกรรมการตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> พิจารณา <u>ก็ได้</u></p> <p>ให้ <u>คณะกรรมการตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำ <u>บทบัญญัติความ</u> ในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของ <u>คณะกรรมการ</u> <u>ตรวจทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> ในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>คู่สมรสตามวรรคหนึ่งให้นำ <u>บทบัญญัติ</u></p>

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	<u>ความในมาตรา ๑๐๐</u> วรรคสองมาใช้บังคับ <u>ด้วยโดยอนุโลม</u>
<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติความในมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๕๑ วรรคห้าและวรรคหก คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง ให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕๑ วรรคห้าและวรรคหก คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง ให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และวรรคห้ามาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๙๒ วรรคสอง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๙๒ วรรคสอง ให้นำบทบัญญัติความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ <u>มาตรา ๘๔/๑</u> และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p>

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	<p><u>มาตรา ๙๕/๑ ในการดำเนินการกับ</u> <u>เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ของ</u> <u>องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่กระทำ</u> <u>ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</u> <u>นี้ ให้นำความในมาตรา ๙๐ (๑) มาตรา ๙๑</u> <u>มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ มาใช้บังคับด้วย</u> <u>โดยอนุโลม</u></p>
	<p>มาตรา ๑๐๘ วรรคสาม <u>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและ</u> <u>หนี้สิน ให้นำบทบัญญัติความในมาตรา ๓๓</u> <u>และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบ</u> <u>ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยโดยอนุโลม และให้</u> <u>พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนมีอำนาจ</u> <u>ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย</u></p>
<p>มาตรา ๑๑๒ วรรคสาม ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรค หนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๑๒ วรรคสาม ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรค <u>หนึ่งสอง</u> ให้นำ<u>บทบัญญัติความในมาตรา ๘๐</u> มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการ ไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไป ยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นรวมทั้ง บรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทน ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติ</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และ ความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ ทรัพย์สินนั้นรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตก เป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ</p>

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
โดยให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	โดยให้นำ ความใน มาตรา ๘๔ มาใช้บังคับ ด้วย โดยอนุโลม
<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตาม มาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ทรัพย์สิน ตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตาม มาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ทรัพย์สิน ตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำ บทบัญญัติความในมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๑๗ ให้นำบทบัญญัติความใน มาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และ ความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ มิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายแรง ผิดปกติดตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และ ความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการ ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ มิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายแรง ผิดปกติดตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำ บทบัญญัติความในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็น <u>ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธาน กรรมการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและ</u></p>

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	<p>ประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สิน ที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติความในมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง ให้นำมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับการ ดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับ การดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในชั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งภายหลังการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว^๙ พลตำรวจเอก ชัชวาล สุขสมจิตร ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แถลงขอแก้ไขถ้อยคำ ในมาตราต่าง ๆ ที่ยังไม่สอดคล้องกัน โดยในมาตราที่เขียนว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา” ให้แก้ไขเป็น “ให้นำความในมาตรา” และแก้ไขความว่า “มาใช้บังคับ...โดยอนุโลม” เป็นความว่า “มาใช้บังคับ...ด้วย โดยอนุโลม” ในทุกมาตราที่แก้ความตอนต้นจากคำว่า “บทบัญญัติ” เป็น “ความใน” ด้วย

จากการแถลงขอแก้ไขถ้อยคำของประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว นายตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้อภิปรายสอบถามความแตกต่างระหว่างคำว่า “ให้นำความในมาตรา” กับคำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา”

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการ ได้ตอบชี้แจงประเด็นคำอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการใช้คำลึกลับกันอยู่ ๓ รูปแบบ คือ ๑) ให้นำมาตรา...มาใช้ ๒) ให้นำความใน มาตรา...มาใช้ ๓) ให้นำบทบัญญัติในมาตรา...มาใช้ ซึ่งความดังกล่าวเป็นความในทำนองเดียวกันหรือ มีความหมายเดียวกันหมด แต่เพื่อไม่ให้เกิดความลึกลับ จึงเสนอให้แก้ไขเป็น “ให้นำความในมาตรา... มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”

^๙ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๒๓ วรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๒ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่

นายตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อภิปรายว่า เมื่อความหมายไม่ต่างกัน ก็ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแต่ประการใด

พลตำรวจเอก ชัชวาล สุขสมจิตร ประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ได้ให้เหตุผลสนับสนุนการขอแก้ไขถ้อยคำดังกล่าวว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ใช้คำว่า “ความใน” ประกอบกับกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ จึงใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการการ ได้ตอบชี้แจงประเด็นคำอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า แต่เดิมมีการใช้คำว่า “ให้นำมาตรา... มาใช้” แต่มีปัญหาว่าในกรณีมีหลายวรรคจะอย่างไร ต่อมามีการใช้คำว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา... มาใช้” ซึ่งยังมีคำว่า “มาตรา” อยู่ จนในที่สุดรูปแบบล่าสุดที่ออกมาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทั้งหมดจะใช้เป็น “ให้นำความในมาตรา... มาใช้บังคับ” ส่วนคำว่า “โดยอนุโลม” จะมีคำว่า “ด้วยโดยอนุโลม” เสมอ เพราะเอามาใช้บังคับด้วย ไม่ใช่บังคับอนุโลม

อย่างไรก็ตาม ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) ได้กล่าวตอนท้ายว่า เหตุผลที่ประธานคณะกรรมการวิสามัญชี้แจงว่า การใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ น่าจะเป็นเหตุผลที่มีน้ำหนัก

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการวิสามัญ

หมายเหตุ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. อยู่ระหว่างรอประกาศในราชกิจจานุเบกษา

➤ ๗.๑๖ การใช้คำว่า “ชอบด้วยกฎหมาย”

การออกคำสั่ง ประกาศ ใด ๆ เป็นการใช้อำนาจของรัฐที่กระทบสิทธิของประชาชน คำสั่งหรือประกาศนั้นจึงต้องออกโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เมื่อก้าวถึงประกาศหรือคำสั่ง จึงไม่จำเป็นต้องเขียนว่า คำสั่งนั้นเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เนื่องจากการเขียนระบุไว้อย่างชัดเจนจะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติได้ตระหนักว่าต้องสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงอาจพบคำว่า “คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย” บัญญัติไว้ในกฎหมายบางฉบับ

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๘ เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับแก่ผู้ต้องขังไม่ได้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้</p> <p>๑) เป็นกรณีจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อการป้องกันตัว</p> <p>๒) ผู้ต้องขังพยายามจะหลบหนี หรือใช้กำลังกายขัดขืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบกรมราชทัณฑ์</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับได้เพียงเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับพฤติการณ์ และต้องรายงานเหตุต่อผู้บัญชาการเรือนจำทันที</p>	<p>มาตรา ๑๘ เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับแก่ผู้ต้องขังไม่ได้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>เป็นกรณีจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อการกระทำเพื่อป้องกันตัว</u></p> <p>(๒) ผู้ต้องขังพยายามหลบหนี <u>หรือใช้กำลังกายขัดขืนโดยทางตรงหรือทางอ้อม</u> หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานเรือนจำหรือระเบียบกรมราชทัณฑ์</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับได้เพียงเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับพฤติการณ์ และต้องรายงานเหตุต่อผู้บัญชาการเรือนจำทันที</p>	<p>มาตรา ๑๘ เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับแก่ผู้ต้องขังไม่ได้ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นกรณีจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อการ<u>กระทำเพื่อป้องกันตัว</u></p> <p>(๒) ผู้ต้องขังพยายามจะหลบหนี หรือใช้กำลังกายขัดขืน <u>โดยทางตรงหรือทางอ้อม</u> หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานเรือนจำหรือระเบียบกรมราชทัณฑ์</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานเรือนจำจะใช้กำลังบังคับได้เพียงเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับพฤติการณ์ และต้องรายงานเหตุต่อผู้บัญชาการเรือนจำทันที</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วในมาตรา ๑๘ (๒) คณะกรรมการการวิสามัญมีการแก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

“(๒) ผู้ต้องขังพยายามจะหลบหนี หรือใช้กำลังกายขัดขืนโดยตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชชนด้ขยทฎหมยของเจ้าพนักงานเรือนจำหรือระเบียบกรมราชทัณฑ์” การแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการวิสามัญดังกล่าวสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นว่า การตัดคำว่า “ขอด้วยกฎหมาย” จะทำให้เข้าใจว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำที่ให้กระทำการใด ๆ ต้องทำทั้งหมดแม้ไม่ขอด้วยกฎหมายก็ตาม

นายวรรณชัย บุญบำรุง ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการ ได้ชี้แจงว่า เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของ กฎหมาย คำสั่ง ประกาศ หรืออื่นๆ เป็นการใช้อำนาจของรัฐที่จะกระทลสิทธิของประชาชน การใช้อำนาจต้องขอด้วยกฎหมาย การที่รัฐให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะกระทำการใช้อำนาจในการที่จะใช้กำลังได้จะต้องใช้เฉพาะกรณีคนที่ปฏิบัติไม่เป็นไปตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าทุกเรื่องในการใช้อำนาจรัฐต้องขอด้วยกฎหมาย จึงตัดคำที่ไม่จำเป็นออกไป เนื่องจากในการร่างกฎหมายจะได้ไม่ต้องเติมประกอบไปทุกเรื่องในกรณีที่ว่ารัฐใช้อำนาจอะไรจะต้องขอด้วยกฎหมาย

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นว่าการเขียนระบุไว้อย่างชัดเจนจะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติได้ตระหนักว่าต้องสั่งโดยขอด้วยกฎหมาย อีกทั้ง เป็นการใช้กฎหมายในเรือนจำ ซึ่งอยู่ในที่ลับคนภายนอกไม่เห็น จึงควรเขียนไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้ตระหนักว่าการใช้คำสั่งเจ้าพนักงานต้องขอด้วยกฎหมายเท่านั้น และเห็นว่าการเขียนให้ปรากฏไว้ไม่ทำให้เสียหาย และเป็นการย้าให้เจ้าพนักงานสำนึกว่าแม้จะอยู่ในที่ลับก็จะต้องใช้คำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายเท่านั้น

คณะกรรมการเห็นว่า การคงข้อความไว้ไม่ได้เสียเนื้อความและความหมายไม่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นจึงให้คงคำว่า “ขอด้วยกฎหมาย” ไว้ตามร่างเดิม

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ในมาตรา ๑๘

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

➤ **๗.๑๗** กรณีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการระดับจังหวัด

กรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัด ควรกำหนดให้นำเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการชุดใหญ่ (คณะกรรมการ...แห่งชาติ) มาใช้บังคับกับคณะกรรมการระดับจังหวัดด้วย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๑๗ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๗ <u>คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔)ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</u> สำหรับการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง <u>ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามหมวด ๑๖ (๔)</u> ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ โดยเสนอให้นำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ ตามมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ และคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดด้วย เพราะหากไม่นำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการระดับชาติตามมาตรา ๗ มากำหนดไว้เป็นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ และคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด จะทำให้ผู้ที่ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นกรรมการระดับชาติตามมาตรา ๗ สามารถดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพและคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดได้

นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการชี้แจงว่า ตามเจตนารมณ์ของร่างมาตรา ๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ ตามมาตรา ๑๖ (๔) ต้องการเปิดกว้างให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติเป็นผู้ประกาศกำหนดเรื่องการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติที่จะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข และวาระการดำรงตำแหน่ง หากจะเทียบเคียงกับวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ จะเป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ ส่วนในเรื่องของคุณสมบัตินั้น หากจะกำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติประกาศกำหนด ก็เกรงว่าคณะกรรมการจะไม่ประกาศกำหนด ดังนั้น ในเรื่องของคุณสมบัติ อาจจะบัญญัติไว้ในตอนต้นของร่างมาตรา ๑๗ ในลักษณะ ๑ คือ คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ ตามมาตรา ๑๖ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนอีกแนวทางหนึ่งคือ บัญญัติไว้ในวรรคสอง คือ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดไว้ คณะกรรมการก็สามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในเรื่องคุณสมบัติได้เช่นกัน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการชี้แจงในที่ประชุม โดยนำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติตามมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพ และคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดด้วย

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

➤ ๗.๑๘ การเขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการ

รูปแบบการเขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการมี ๓ รูปแบบ คือ

รูปแบบที่หนึ่ง ในส่วนต้นของมาตราจะเขียนว่า “กรรมการ.....ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้” แล้วเขียนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้เรียงตามลำดับอนุมาตรา โดยกำหนดเรื่องคุณสมบัติไว้ก่อนลักษณะต้องห้าม

รูปแบบที่สอง ในส่วนต้นของมาตราไม่เขียนคำว่า “คุณสมบัติ” แต่ให้นำคุณสมบัติที่อยู่ในอนุมาตราบัญญัติไว้ในส่วนต้นของมาตราเลย ซึ่งรูปแบบนี้จะใช้สำหรับกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีคุณสมบัติเพียงข้อเดียว

รูปแบบที่สาม ในส่วนต้นของมาตราจะเขียนว่า “กรรมการ.....ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้” แล้วเขียนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม โดยแบ่งเป็น (ก) กำหนดเรื่องคุณสมบัติ และ (ข) กำหนดเรื่องลักษณะต้องห้าม แยกไว้ชัดเจน

ตัวอย่าง (รูปแบบที่หนึ่ง) มีการกล่าวถึง “คุณสมบัติ” และ “ลักษณะต้องห้าม” ในส่วนต้นของมาตรา และเขียนบทบัญญัติที่เป็นเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามแยกไว้เป็นรายอนุมาตรา

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมี<u>คุณสมบัติ</u>สัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>มีสัญชาติไทย</u></p> <p>(๒) <u>ไม่เป็น</u>คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๓) <u>ไม่เป็น</u>บุคคลล้มละลาย</p> <p>(๔) <u>ไม่เคย</u>ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๕) <u>ไม่เป็น</u>ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>...ฯลฯ...</p>	<p>มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมี<u>คุณสมบัติ</u>และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>มีสัญชาติไทย</u></p> <p>(๒) <u>ไม่เป็น</u>คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๓) <u>ไม่เป็น</u>บุคคลล้มละลาย<u>หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</u></p> <p>(๔) <u>ไม่เคย</u>ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๕) <u>ไม่เป็น</u>ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>...ฯลฯ...</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวาระของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ วันอังคารที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. โดยได้มีการสอบถามเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คือ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด ในมาตรา ๕ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ตัดคำว่า “คุณสมบัติ” ในความตอนต้นของมาตรา ๕ ออก และตัดคำว่า “มีสัญชาติไทย” ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องคุณสมบัติในอนุมาตรา ๑ ออก แล้วนำไปเพิ่มไว้ในความตอนต้นของมาตรา โดยการแทนที่คำว่า “คุณสมบัติ” ดังนี้

“มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

...”

นอกจากนี้ ตั้งข้อสังเกตว่าได้ตรวจสอบจากคู่มือการยกร่างกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วพบว่า ร่างเดิมที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอถูกต้องตามคู่มือการยกร่างกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. (มาตรา ๖)^{๑๐} ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับล่าสุดที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายก็บัญญัติไว้แบบเดียวกัน

^{๑๐} พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

นายสุรพล ทิพย์เสนา ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในฐานะกรรมการ ได้ให้เหตุผลของการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ ในที่ประชุมคณะกรรมการตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฯ ว่า “การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการมี ๓ รูปแบบ รูปแบบที่ ๑ คือ ตามร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่า อาจทำให้เกิดการตีความได้ว่ากรณีใดเป็นเรื่องคุณสมบัติ และกรณีใดเป็นลักษณะต้องห้าม เพื่อมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญจึงแก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องคุณสมบัติไว้ตอนต้น และกำหนดเรื่องลักษณะต้องห้ามไว้ในอนุมาตราต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ ๒ โดยมีตัวอย่างกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖)^{๑๑} และรูปแบบที่ ๓ ซึ่งแบ่งเป็น (ก) กำหนดคุณสมบัติ และ (ข) กำหนดลักษณะต้องห้ามแยกไว้ชัดเจน

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตั้งข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยตัดคำว่า “คุณสมบัติ” ออก และแก้ไขเป็นคำว่า “สัญชาติไทย” ซึ่งเป็นคุณสมบัติประการเดียวของกรรมการ ที่บัญญัติไว้ใน (๑) มาบัญญัติไว้ตอนต้น เพื่อแยกจากลักษณะต้องห้ามที่บัญญัติไว้ใน (๒) ถึง (๖) นั้น เห็นว่าการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวอาจทำให้ขัดกับบทบัญญัติในมาตรา ๗ ที่บัญญัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ โดยในมาตรา ๗ (๕) บัญญัติให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ “ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕”^{๑๒} แต่ปรากฏว่าความในมาตรา ๕ คณะกรรมการได้ตัดคำว่า “คุณสมบัติ” ออกไปแล้ว จึงอาจทำให้เกิดปัญหาการตีความถ้อยคำของกฎหมาย ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว จึงเห็นว่าสมควรคงไว้ตามร่างเดิมที่คณะรัฐมนตรีเสนอ

^{๑๑} พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง**ต้องมีสัญชาติไทย**และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่

^{๑๒} มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและได้จัดทำใบแก้รายงานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ในมาตรา ๕ โดยการคงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ เสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ในมาตรา ๕ ตามใบแก้รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ แล้ว ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติท่านใดอภิปรายในประเด็นดังกล่าว และที่ประชุมได้ลงมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการวิสามัญ^{๑๓}

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

^{๑๓} คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ได้จัดทำใบแก้ไขรายงานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ในร่างมาตรา ๕ ใน ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก เรื่องคุณสมบัติ จากเดิมที่ตัดคำว่า “คุณสมบัติ” ออก และนำคำว่า “มีสัญชาติไทย” ไปบัญญัติแทนที่คำว่า “คุณสมบัติ” คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ แก้ไขเป็นให้คงไว้ตามร่างเดิม

ประเด็นที่สอง เรื่องการเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๕ (๓) คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ที่มีความเห็นว่า “โดยที่กฎหมายที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้วหลายฉบับ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการไว้ว่า นอกจากต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลายแล้วจะต้องไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตด้วย ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเพิ่มคำว่า “หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต”

ตัวอย่าง (รูปแบบที่สอง) ในส่วนต้นของมาตราไม่เขียนคำว่า “คุณสมบัติ” แต่ให้นำคุณสมบัติที่อยู่ในอนุมาตราบัญญัติไว้ในส่วนต้นของมาตรา ซึ่งรูปแบบนี้จะใช้สำหรับกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีคุณสมบัติไม่มาก

ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้จัดการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีแต่ไม่เกินหกสิบห้าปี รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่น้อยกว่าสามสิบห้าปี แต่ไม่เกินหกสิบห้าปี</p> <p>(๒) สวมยศปฏิบัติสงวนให้แก่ของทุนได้เต็มเวลา</p> <p>(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐</p> <p>(๔) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>(๕) ไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือลูกจ้างของบุคคลใดเว้นแต่เป็นกิจการของกองทุน</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่คณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นคู่สัญญา</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้จัดการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีแต่ไม่เกินหกสิบห้าปี รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่น้อยกว่าสามสิบห้าปี แต่ไม่เกินหกสิบห้าปี</p> <p>(๒) สวมยศปฏิบัติสงวนให้แก่ของทุนได้เต็มเวลา</p> <p>(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐</p> <p>(๔) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ</p> <p>(๕) ไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือลูกจ้างของบุคคลใดเว้นแต่เป็นกิจการของกองทุน</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่คณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นคู่สัญญา</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวาระของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. โดยได้มีกรรมการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการบัญญัติเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้จัดการในมาตรา ๓๑ โดยเห็นว่าเมื่อตัดคำว่า “คุณสมบัติ” ออก จะทำให้ความในมาตรานี้ไม่สอดคล้องกับความใน

มาตรา ๓๓ ซึ่งบัญญัติว่า “นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้าง ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ... (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ ...”

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้แจงว่า ความดังกล่าวเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นคณะกรรมการวิสามัญ อย่างไรก็ตาม เมื่ออ่านมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ ประกอบกันก็สามารถเข้าใจได้ว่า ความว่า “สัญญาไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีแต่ไม่เกินหกสิบห้าปี รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา” เป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ

ต่อมาในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ในร่างมาตรา ๓๑ โดยไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติท่านใดอภิปรายในมาตราดังกล่าว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญ

หมายเหตุ

* มาตรา ๓๑ เรียงลำดับเลขมาตราใหม่เป็นมาตรา ๓๐

พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ตัวอย่าง (รูปแบบที่สาม) ในส่วนต้นของมาตราจะเขียนว่า “กรรมการ.....ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้” แล้วเขียนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม โดยแบ่งเป็น (ก) กำหนดเรื่องคุณสมบัติ และ (ข) กำหนดเรื่องลักษณะต้องห้าม แยกไว้ชัดเจน

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(ข) ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>(๔) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(๖) เป็นผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p> <p>(๗) เป็นโรคเสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ</p>	<p>มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(ข) ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>(๔) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(๖) เป็นผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p> <p>(๗) เป็นโรคเสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ</p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้อภิปรายเกี่ยวกับกรณีคณะกรรมการได้ตัดลักษณะต้องห้ามใน (๗) เป็นโรคเสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ออก โดยมีได้มีการอภิปรายเรื่องรูปแบบการเขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการวิสามัญ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

➤ ๗.๑๙ การใช้คำว่า “ภายใต้บังคับ”

เมื่อกฎหมายบัญญัติว่า “ภายใต้บังคับ...” ย่อมแสดงว่า มาตรฐานนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับ กล่าวคือ ต้องใช้เงื่อนไขตามมาตราหรือวรรคที่บังคับเหนือกว่า โดยระบุแห่งที่ที่เป็นเงื่อนไขต่อจากคำว่า “ภายใต้บังคับ” เช่น “ภายใต้บังคับมาตรา...” และ “ภายใต้บังคับวรรค...” เป็นต้น

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ.

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>มาตรา ๗ ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน มีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรืออาจทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการไม่มีอำนาจจะดำเนินการได้ ให้ผู้ว่าการแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อทราบและดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือของหน่วยงานอื่นนั้น แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกระทำการอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจดำเนินการได้สวนเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๗ ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน มีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรืออาจทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการไม่มีอำนาจจะดำเนินการได้ ให้ผู้ว่าการแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อทราบและดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือของหน่วยงานอื่นนั้น แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบ หรือ สอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดินแล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กระทำความผิด มีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ หรือ กระทำความผิด ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ กระทำความผิด ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ กระทำความผิด ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>

ร่างที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด สำหรับการไต่สวนเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ พร้อมทั้งแจ้งให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ เมื่อผลการไต่สวนเบื้องต้นปรากฏว่ากรณีมีมูล ให้ส่งสำนวนการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป</p>	<p>ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจ ขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้ผู้ว่าการแจ้งให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติทราบ และให้มีอำนาจดำเนินการไต่สวน เบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด สำหรับ การไต่สวนเบื้องต้นดังกล่าวต้องไม่กระทบ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ <u>พร้อมทั้งแจ้ง</u> ในฐานะพนักงานไต่สวน หรือเข้าตรวจสำนวนการไต่สวนของเจ้าหน้าที่ ดังกล่าว เมื่อผลการไต่สวนเบื้องต้นปรากฏเป็น ประการใด ให้ส่งสำนวนการไต่สวนเบื้องต้น ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ <u>ทราบ เมื่อผลการไต่สวนเบื้องต้น</u> <u>ปรากฏว่ากรณีมีมูล</u> ให้ส่งสำนวนการไต่สวนเบื้องต้น ให้เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ในกรณีที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติเห็นว่าการดำเนินการของผู้ว่าการจะ กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ จะแจ้งให้ผู้ว่าการยุติการ ดำเนินการและส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อ <u>พิจารณาดำเนินการต่อไป</u></p>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ในมาตรา ๗ พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ได้สอบถามเกี่ยวกับการใช้คำว่า “ภายใต้บังคับวรรคสาม” ว่า เป็นของมาตราใด

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง กรรมการวิสามัญ ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า คำว่า “ภายใต้บังคับ...” เป็นการเขียนเพื่ออ้างอิงการที่จะเป็นเงื่อนไขในการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายในแต่ละเรื่อง โดยในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเพื่อให้ไปดูในบทบัญญัติของมาตราอื่น จะระบุมาตราที่จะกำหนดเป็นเรื่องอ้างอิง ต่อจาก คำว่า “ภายใต้บังคับ” แต่ถ้าเป็นกรณีที่เป็นการอ้างอิงอยู่ในมาตราเดียวกัน ก็จะระบุแห่งที่ที่ต้องการอ้างอิงในการพิจารณาหรือใช้กฎหมายในกรณีนั้น ๆ ซึ่งในมาตรา ๗ เรื่องที่ต้องการอ้างอิงอยู่ในวรรคสามจึงต้องเขียนว่า “ภายใต้บังคับวรรคสาม” เพื่อให้รู้ว่าการใช้วรรคหนึ่งนั้นต้องพิจารณา วรรคสามด้วย ถ้าเป็นกรณีตามวรรคสามก็ให้ใช้วรรคสาม แต่ถ้าไม่ใช่กรณีที่เป็นเงื่อนไขตามวรรคสาม ก็ใช้กรณีตามวรรคหนึ่ง

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามร่างที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

➤ ๗.๒๐ กรณีการนำบทบัญญัติของกฎหมายเดิมมาบัญญัติในกฎหมายใหม่ (Restatement)

ในกรณีที่ผู้ร่างบทบัญญัติแห่งกฎหมายใหม่ ต้องการที่จะนำเอาบทบัญญัติแห่งกฎหมายเดิม ซึ่งมีความถูกต้อง ครบถ้วน มาบัญญัติในกฎหมายใหม่ สามารถที่จะนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายเดิมทั้งในรูปแบบและถ้อยคำนำมาเขียนอีกครั้งในบทบัญญัติแห่งกฎหมายใหม่ได้ หรือเรียกว่า “Restatement” หลักการนี้มาจากระบบกฎหมาย Common law ของสหรัฐอเมริกาที่เป็นการแก้ไขทำกฎหมายขึ้นใหม่ ซึ่งไม่ใช่ความคิดที่จะปฏิรูปกฎหมายขึ้นใหม่ แม้จะยกเลิกแก้ไขตัวบทที่จะล้าสมัยออกไปบ้าง แนวคิดนี้มาจากการริเริ่มของ American law Institute เป็นแบบอย่างการรวบรวม Common law อย่างเป็นระบบในกฎหมายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แม้ว่าจะไม่มีผลในการบังคับใช้แต่สามารถเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางด้านกฎหมายและเป็นที่ยอมรับโดยศาล โดยจะมีการรวบรวมข้อสังเกต (comments) ตัวอย่าง (illustrations) และบรรทัดฐานของการตีความ (case law) ไว้ด้วย ถือเป็นประมวลกฎหมายที่จัดทำขึ้นมีผลใช้เป็นกฎหมายที่อ้างอิงได้^{๑๔}

ในการนำหลัก Restatement มาใช้ในการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปรากฏในการพิจารณาร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. คณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่างข้อบังคับที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
<p>ข้อ ๑๖ สมาชิกและกรรมการจักต้องไม่กระทำการใดหรือปฏิบัติการใดซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับข้อบังคับนี้</p> <p>ในกรณีที่มีความเคลือบแคลงหรือสงสัยให้ยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อน แล้วแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น</p>	<p>ข้อ ๓๖ สมาชิกและกรรมการจักต้องไม่กระทำการใดหรือปฏิบัติการใดซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับข้อบังคับนี้</p> <p>ในกรณีที่มีความเคลือบแคลงหรือสงสัยให้ยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อน แล้วแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น</p>

^{๑๔} ธรรมนิติย์ สุ่มันตกุล, กรรมการร่างกฎหมายประจำ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. การจัดทำประมวลกฎหมายในประเทศไทย แพลและเรียบเรียงจากบทความเรื่อง Codification in England : The Need to Move from an Ideological to a Functional Approach - A Bridge too Far? โดย Eva Stiener ในวารสาร Statue Law Review, vol. 25, November 2004. p. 209 - 222.

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ในข้อ ๓๖ ซึ่งเป็นการพิจารณาในวาระที่สอง โดยกรรมการเต็มสภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับร่างข้อบังคับ ข้อ ๓๖ ว่ามีบทบัญญัติในลักษณะที่ว่า สมาชิกและกรรมการจะต้องไม่กระทำการใดหรือดำเนินการใด ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดข้อบังคับนี้ในองค์กรอื่นๆ หรือไม่

นายก้านรงค์ จันทิก รองประธานคณะกรรมการจริยธรรม คนที่หนึ่ง ได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวว่า ได้นำมาจากข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๖ และบทบัญญัติดังกล่าวจะนำมาจากบทบัญญัติในกฎหมายเดิมที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงกล่าวว่า ลักษณะดังกล่าวเรียกว่า Restatement คือการนำบทบัญญัติในกฎหมายเดิม ซึ่งมีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มาใช้เป็นบทบัญญัติในกฎหมายใหม่ โดยสามารถที่จะนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายเดิมทั้งในรูปแบบและถ้อยคำนำมาเขียนอีกครั้งในบทบัญญัติแห่งกฎหมายใหม่ได้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามร่างข้อบังคับที่คณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ

หมายเหตุ

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๔๗ ง วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

ประเด็นที่ ๘. บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

➤ กรณีพระราชบัญญัติฉบับแรก (ก่อนแก้ไขเพิ่มเติม) ไม่มีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดให้มีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ดังนั้น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังจึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดให้บัญชีท้ายพระราชบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับแรกด้วย

ตัวอย่าง (๑) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(ไม่มีมาตรา ๒๐)	<u>มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</u>

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๒ โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอปรึกษาที่ประชุม เพื่อเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น ได้กำหนดให้มีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ แต่โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ ดังนั้น เมื่อมีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจึงต้องมีบทบัญญัติมาตราที่กำหนดให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้เป็นอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นควรประกาศใช้เป็นกฎหมายไม่มีบทบัญญัติมาตราดังกล่าว จึงต้องนำมาพิจารณาทบทวนเพื่อเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ พลเอก อู๊ด เบื้องบน ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า สมควรเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าว

เพื่อให้ถูกต้องตามแบบของการเขียนกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ มาตรา ๓๔ ที่มีการบัญญัติความในลักษณะทำนองเดียวกันด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตัวอย่าง (๒) ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ.

ร่างที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	ร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(ไม่มีมาตรา ๑๘)	มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มบัญชีต้นไม้ท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญชีต้นไม้ท้ายพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เพิ่มมาตรา ๑๘ และการแก้ไขดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่มีการพิจารณาทบทวนตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๒

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ประเด็นที่ ๙. การแนบข้อบทของความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติ

➤ ร่างพระราชบัญญัติใดกล่าวอ้างถึงข้อบทของความตกลงท้ายพระราชบัญญัติ จะต้องแนบข้อบทของความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติด้วย

ตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ.

การพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โดยที่มาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดบทนิยาม คำว่า “ข้อบทของความตกลง” หมายความว่า ข้อบทความตกลงว่าด้วยธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย ซึ่งรัฐบาลไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิได้มีการแนบข้อบทความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการพิจารณา

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จำนวน ๑๕ คน โดยมีได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับกรณีของมาตรา ๓ ที่มิได้มีการแนบข้อบทความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด

ต่อมา นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งว่า มาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดบทนิยาม คำว่า “ข้อบทของความตกลง” หมายความว่า ข้อบทความตกลงว่าด้วยธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชียซึ่งรัฐบาลไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิได้มีการแนบข้อบทความตกลงไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการพิจารณา

จึงสมควรนำข้อบทความตกลงว่าด้วยธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชียที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แนบท้ายร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ ในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. คณะกรรมการวิสามัญได้นำข้อบทความตกลงมาแนบท้ายร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วให้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว และได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมลงมติเห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. เป็นกฎหมาย ซึ่งได้แนบข้อบทรของความตกลงท้ายร่างพระราชบัญญัติ

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเอเชีย พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

บทที่ ๓ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ในการจัดทำองค์ความรู้ของสำนักงานการประชุม เรื่อง “ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ” เป็นการรวบรวมความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในการติดตามการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยนิติกรของสำนักงานประชุมผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตามการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเป็นผู้เก็บรวบรวมประเด็นคำอภิปรายแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การตอบชี้แจงของรัฐมนตรีผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติ และการตอบชี้แจงของคณะกรรมการเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและแบบของกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบ แล้วนำเสนอประเด็นการอภิปรายนั้นต่อที่ประชุมนิติกรของสำนักงานประชุมเพื่อคัดเลือกประเด็นร่วมกัน เมื่อนิติกรผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัตินำเสนอประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นในร่างพระราชบัญญัติที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบต่อที่ประชุมร่วมกันของนิติกรของสำนักงานประชุมแล้ว หากประเด็นการอภิปรายเรื่องใดได้รับการคัดเลือก จะมอบหมายให้นิติกรผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัตินั้น จัดทำสรุปคำอภิปรายของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยละเอียดซึ่งต้องตรวจสอบกับรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในครั้งที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นโดยละเอียดอีกครั้ง แล้วเสนอให้ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานของตนตรวจสอบความถูกต้อง โดยจัดเรียงเรื่องตามโครงสร้างกฎหมายเพื่อสะดวกในการค้นหา แล้วนำจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มแจกให้กับนิติกรของสำนักงานประชุมและผู้สนใจไว้ใช้ในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจัดเก็บในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์เผยแพร่ในระบบ Intranet ของสำนักงานประชุม เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดไว้ใช้อ้างอิงได้

การดำเนินการในรูปแบบการประชุมร่วมกันของนิติกรของสำนักงานประชุม โดยให้นิติกรผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัติเป็นผู้นำเสนอประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและแบบของกฎหมายที่เกิดขึ้นในร่างพระราชบัญญัติที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบจะทำให้นิติกรซึ่งมิได้เป็นผู้รับผิดชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นได้รับรู้ประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำและแบบของกฎหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่นๆ ที่ตนมิได้เป็นผู้รับผิดชอบหรือมิได้ติดตามฟังการอภิปรายอย่างต่อเนื่องด้วย จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้ถ้อยคำและแบบของกฎหมายร่วมกัน ในขณะเดียวกันเป็นการทบทวนบทเรียนที่ได้จากการปฏิบัติงานติดตามการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วย ซึ่งจะทำให้นิติกรจดจำการใช้ถ้อยคำและแบบการร่างกฎหมายได้อย่างครอบคลุมและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ที่สำนักงานการประชุมได้จัดทำขึ้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานสนับสนุนการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งนอกจากจะเป็นคู่มือการปฏิบัติงานของนิติกรสำนักงานการประชุมในการทำหน้าที่สนับสนุนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว นิติกรของสำนักกรรมการ ๑ สำนักกรรมการ ๒ และสำนักกรรมการ ๓ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสนับสนุนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการได้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

การจัดทำประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นการฝึกฝนนิติกรของสำนักงานการประชุมในการฟังคำอภิปรายของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การเขียนสรุปประเด็นสาระสำคัญ และการนำเสนอประเด็นสาระสำคัญนั้นต่อที่ประชุมร่วมกันของนิติกร ซึ่งเป็นการสร้างความรู้และการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติงานจริงอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ถือเป็นกระบวนการจัดการความรู้ที่มีคุณค่า ดังนั้นจึงเห็นสมควรมีการจัดทำประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบแล้วของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และของวุฒิสภาที่จะมีขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันสืบเนื่องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.
(๒๕๕๙). **แบบการเขียนกฎหมาย การใช้ถ้อยคำและภาษากฎหมายที่ใช้ในปัจจุบัน.**

พิมพ์ : สำนักงานพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (๒๕๕๑). **คู่มือแบบการร่างกฎหมาย.** พิมพ์ : สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา. กรุงเทพฯ.

เว็บไซต์ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

<http://www.royin.go.th/?knowledges=%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%93%E0%B8%91%E0%B8%86%E0%B8%B2%E0%B8%95-%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0-%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B9%8C-%E0%B9%92%E0%B9%94-%E0%B8%A1%E0%B8%B4>

ภาคผนวก

คณะผู้จัดทำ
ประมวลแบบของกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบ
ของสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ร.ต.อ. หญิง วิรัชญา ประสพสุข	ผู้อำนวยการสำนักการประชุม
นายรพีพงศ์ ภูษณาภิรมย์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติ
นางสาวพัชรี ธรรมปรีชา	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานนิติ
นางสาวฐิติมา ประเสริฐ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวเทวินทร์ เกษตระกุล	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายทรงวุฒิ ศรีธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพัชรี สุชาติพงศ์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวปัญจพร สุทธิรงค์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวบุษปิ่น ปัญจบุรี	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวหทัยรัตน์ เนาว์พิริยวัฒน์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวฐิติมา เฉิดโฉม	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาววีรอร ชีรพงศ์นภลัย	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาววันวิสาข์ ศิวะกุล	นิติกรปฏิบัติการ

สำนักการประชุม โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๔๐ - ๕๔